ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — Ἔτησία Σελ. 10 — Ἑξάμηνος » 5

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι — Ἔτησία Σελ. 12 — Ἑξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 414

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 28ῃ Φεβρουαρίου 1914.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ ἀφάπαξ τὴν γραμμὴν Γρ. 2. Διὰ συνεχεῖς δημοσιεύσεις ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΠΙ ΤΗι ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗι ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗι ΣΥΝΟΔΩι

—Γενικὴ κατάπτωσις.

Τῇ μεταπροσεχεῖ Τρίτῃ τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τρίτον ἤδη ἔτος ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος, καὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν αἰτημάτων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ διὰ τῆς Κυπρ. πρεσβείας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν.

Ἔκτοτε μέχρι σήμερον οὐδὲν ἐγένετο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐμφαῖνον ὅτι τὰ αἰτήματα ἐκεῖνα ἔτυχον, ὡς προσεδοκᾶτο, προσοχῆς τινος καὶ μελέτης καὶ ἡ κατάστασις ἐν Κύπρῳ καρκινοβατεῖ ἢ ἐκπίπτει μᾶλλον ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χεῖρον.

Ἐπιπόλαιος ἐπισκόπησις τῆς ὅλης διοικήσεως καὶ διακυβερνήσεως τῆς Νήσου καταδεικνύει, ὅτι πάντες οἱ ὑπηρεσιακοὶ κλάδοι ὑπὸ τὴν ἐνεστῶσαν Ἀρμοστείαν κατέστησαν χείρονες ἢ πρότερον.

—Ἡ Ἀστυνομία νοσεῖ.

Ἡ Ἀστυνομία νοσεῖ νόσον ἀνίατον, καὶ ὡς ἔχουσι τὰ κατ' αὐτὴν, οὐδεμία ὑποφώσκει βελτιώσεως ἐλπίς, διότι καὶ τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν στρατολογεῖται ἔξωθεν καὶ τὸ κατώτερον ἀποτελεῖται οὐχὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων στοιχείων ἐν τῇ νήσῳ, πᾶσα δὲ σκανίως ἀπαντῶσα ἐν αὐτῇ ἱκανότης παραγκωνίζεται, ἀπογοητεύεται καὶ ἐγκαταλείπει τὸ ἀχάριστον καὶ ἐπαχθὲς ἐπάγγελμα.

—Τὰ Ταχυδρομεῖα χωλαίνουσι.

Τὰ Ταχυδρομεῖα παρουσιάζουσιν εἰκόνα θλιβερὰν, ἀνακαλοῦσαν εἰς τὴν μνήμην ιῶν κατοίκων κατάστασιν παρελθόντων καιρῶν, οἵτινες ἐπιστεύετο ὅτι εἶχον παρέλθει ἀνεπιστρεπεί.

Μῆλα διατυποῦνται παράπονα πικρὰ ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν τάξεων κατὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας τῆς τε ἐσωτερικῆς καὶ τῆς ἐξωτερικῆς, καὶ μάλιστα κατὰ τῆς τελευταίας ταύτης, ἥτις ἅπαξ καθ' ἑβδομάδα μόνον λειτουργοῦσα, λειτουργεῖ κάκιστα ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἐμπορίας τῆς Νήσου.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἑβδομαδιαία ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι συγκοινωνία τῆς Νήσου μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξυπηρετεῖται κάκιστα ἄνευ ἐλπίδος βελτιώσεως, καὶ ἡ ἐμπορία καὶ ἡ παραγωγὴ τῆς νήσου ὑφίστανται ζημίας σημαντικὰς, καὶ ἡ Κυβέρνησις, ὑπαίτιος τῆς κατασάσεως ταύτης, ἐπιμένει κωφεύουσα εἰς τὰς διαμαρτυρίας τοῦ τόπου.

—Ἡ Δικαιοσύνη στάσιμος.

Ἡ Δικαιοσύνη παραμένει στάσιμος καὶ οὐδεμία ἐκδηλοῦται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διάθεσις πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς, κατὰ λόγον τῆς ὅλης προόδου τοῦ τόπου, ἴσως διότι δὲν ὑπάρχει πρόοδος, καὶ ἡ ἐνημερότης δικαστηρίων τινῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς πρωτευούσης ὑστερεῖ κατὰ τρόπον ὅλως ἀνατολικόν.

—Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ἀγρυπνεῖ.

Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον καὶ τὰ τελωνεῖα μόνον ἐργάζονται πρὸς ἀνελλιπῆ εἴσπραξιν τῶν φόρων καὶ τῶν δασμῶν πρὸς διηνεκῆ αὔξησιν τῶν προσόδων καὶ ἐξόγκωσιν τῶν περισσευμάτων, ἅτινα σχηματίζονται ἀπὸ τῶν στερήσεων τοῦ τόπου, ἵνα ταῦτα κατακρατῶνται ἐν Λονδίνῳ ἢ διατίθενται κατὰ τρόπον μάταιον καὶ ἀνωφελῆ ἐν τῇ Νήσῳ.

Παρὰ τὴν προϊοῦσαν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐξαγωγῆς, ἡ ἀχρηματία καὶ κακοδαιμονία μαστίζουσι τοὺς νησιώτας γινόμεναι κατάδηλοι εἰς συχνὰς πτωχεύσεις καὶ εἰς τοὺς ἀδιαλείπτους καταναγκαστικοὺς ἐκπλειστηριασμοὺς τῶν ἀγροτικῶν καὶ ἀστικῶν κτημάτων δυνάμει ἀποφάσεων δικαστικῶν, καὶ ταῦτα μετὰ ὑπερδεκαετῆ περιοδον εὐφόρων καὶ εὐτυχῶν ἐτῶν. Ἰδὲ δέ ποτε ἐπήρχετο—τοῦθ' ὅπερ πάντοτε πιθανὸν—μία μόνη δυσετηρία, ἡ πεῖνα θὰ κροῦσῃ τὰς θύρας τῶν τεσσάρων πέμπτων τῶν οἰκιῶν ἐν τῇ νήσῳ. Γεγονὸς τὰ μάλιστα χαρακτηριστικὸν τῆς κυβερνητικῆς ἀστοργίας πρὸς τὸν παρὰ τῆς φύσεως δαψιλῶς πεπροικισμένον τοῦτον τόπον, ἀλλὰ βασκανόμενον ὑπὸ τῆς ξενοκρατίας.

—Κυβέρνησις ἀσιατική.

Ἀπὸ ὑψηλοτέρας ἀπόψεως ἐξεταζομένη ἡ ξένη Κυβέρνησις παρ' ἡμῖν παρέχει τὴν ἐντύπωσιν ἀσιατικῆς ἢ ἀφρικανικῆς ἧκιστα δὲ Εὐρωπαϊκῆς καὶ δὴ βρεττανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐσχάτως ἐξεδηλώθη παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἀνεπιφύλακτος καὶ θρασεῖα ἀποστροφὴ κατὰ τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τῶν ἰθαγενῶν, καὶ ἡ Κυβέρνησις φαίνεται κηρύξασα διωγμὸν κατὰ πάσης ἐπιστημονικῆς ἱκανότητος.

—Νοσοκομεῖον, Λεπροκομεῖον, Φρενοκομεῖον.

Τὰ νοσοκομεῖα ἐν τῇ νήσῳ, καὶ μάλιστα τὸ Κεντρικὸν τοιοῦτον ἐν Λευκωσίᾳ, νοσηλεύουσι πολυπληθεῖς πάσχοντας, ὥστε νὰ μὴ ἐπαρκῶσιν οἱ πρὸς θεραπείαν τούτων τεταγμένοι Ἐπαρχιακοὶ Ἰατροί, καὶ ἡ ἔλλειψις αὕτη εἶνε ἐπαισθητὴ μάλιστα ἐν τῷ Κεντρ. Νοσοκομείῳ Λευκωσίας, ὅπου ἀπὸ τίνος παρατηρεῖται ὅτι συμβαίνουσι θάνατοι συχνοὶ, ἀποδιδόμενοι εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς ἐπιστημονικῆς περιθάλψεως ἐλλείψει ἐπαρκοῦς προσωπικοῦ.

Ἐντούτοις ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ διορίσῃ ἰθαγενεῖς ἰατροὺς ἀντὶ μετρίας χορηγίας πρὸς σύμπραξιν μετὰ τοῦ Ἐπαρχ. Ἰατροῦ καὶ τοῦτο δὲν γίνεται, διότι ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικρατῇ παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ἡ γελοία προκατάληψις κατὰ τῶν ἰθαγενῶν ἐπιστημόνων.

Ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐκθέσει ἐκφράζεται παράπονον ὡς μομφὴ ὅτι ἀποφεύγουσιν αἱ ἰθαγενεῖς ἐπιτοκοι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ ἐν τῷ Κεντρ. Νοσοκομείῳ Μαιευτήριον, ἵνα τίκτωσιν ἐκεῖ καὶ τυγχάνωσι περιθάλψεων ἐν αὐτῷ· ἀλλὰ τίνας θὰ εὕρωσιν ἐκεῖ, ἀφοῦ καὶ Ἰατροὶ καὶ νοσοκόμοι δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν τοῦ Νοσοκομείου;

Ἐντούτοις ἠδύνατο τὸ ἁρμόδιον τμῆμα νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ τύχῃ προθύμως τῆς συμπράξεως καὶ συνεργασίας ἐγχωρίων Ἰατρῶν καὶ μαιευτήρων, οὓς ὅμως ἀποκρούει τοῦτο διὰ τὴν γνωστὴν γελοίαν φυλετικὴν προκατάληψιν.

Δύο φιλανθρωπικὰ καθιδρύματα, τὸ Λεπροκομεῖον καὶ τὸ Φρενοκομεῖον, καίτοι κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἄποψιν προξενοῦσιν εἰς τὸν διαβατικὸν θεατὴν διὰ τῶν καταστημάτων αὐτῶν ἀρίστην ἐντύπωσιν, ἡ λειτουργία των εἶνε ἀτελεστάτη καὶ εἰς τὴν τύχην καὶ τὴν ἀδιαφορίαν ἐγκαταλελειμμένη.

Γινώσκει ἐντούτοις ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἀπὸ ἱκανοῦ ἤδη χρόνου ὑπάρχει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει Ἐπιστήμων φρενολόγος συνδυάζων τὴν θεωρητικὴν μετὰ τῆς πρακτικῆς γνώσεως περὶ τὰ φρενικὰ νοσήματα καὶ θὰ προσέφερε προθυμότατα τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ μόνον Φρενοκομεῖον τῆς Νήσου· ἡ Κυβέρνησις ἐντούτοις κωφεύει καὶ ἀδιαφορεῖ κλείουσα τοὺς φρενοβλαβεῖς ἐν αὐτῷ καὶ ἐγκαταλείπουσα τούτους ἀβοηθήτους ἀπὸ πάσης ἐπιστημονικῆς βοηθείας καὶ περιθάλψεως.

—Οἱ φωτοσβέσται τοῦ Γεωργ. Τμήματος.

Χειρίστη πασῶν ἀποκάλυψις τῶν ὀπισθοδρομικῶν καὶ φωτοσβεστικῶν διαθέσεων τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο ἐν τῷ Γεωργικῷ Τμήματι. Τὸ Τμῆμα τοῦτο ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ὑπῆρξεν εὐτυχὲς ὡς πρὸς τοὺς προϊσταμένους αὐτοῦ, ὧν πρῶτος ἐγένετο ὁ διαπρεπὴς Ἕλλην Ἐπιστήμων περὶ τὰ Γεωργικὰ κ. Π. Γενν άδιος, ὅστις ὑπεράνθρωπος κατέβαλε κόπους ὑπὲρ τῆς Γεωργίας τῆς νήσου, καὶ ἔδωκε μεγάλην ὤθησιν εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἐπίδοσιν αὐτῆς· τοῦτον διεδέξατο διαπρεπὴς ὡσαύτως ἐπιστήμων, ὁ κ. Δωμ. Σαρακωμένος, ἄνευ ὅμως χαρακτῆρος, ἄνευ φιλοπονίας, ἄνευ διαθέσεως ἀγαθῆς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Νήσου μάτην ἐπὶ πενταετίαν μισθοδοτηθείς.

Εἰς ἣν παραίτησιν τούτου ἐτηκολούθησεν ὁ διορισμὸς ὡς ἐπόπτου τοῦ τέως Διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας ἐν Κρήτῃ κ. Ἰ. Φούμη, καὶ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἡ γεωργία ἐν Κύπρῳ εὗρε τὸν ζητούμενον ὀτηρὸν καὶ ἀκάματον ἐργάτην. Ἀλλὰ τὴν λαμπρὰν δρᾶσιν τοῦ ἀνδρὸς τούτου τείνει νὰ μειώσῃ καὶ μηδενίσῃ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀβελτηρία, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἡ κακοβουλία καὶ μοχθηρία.

Τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γεωργ. Τμήματος ἀνέθηκε τὸ πρῶτον εἰς τὸν Δασάρχην κ. Πόβιλ, ἄνδρα ὅλως ἀνεπιστήμονα καὶ ἀδαῆ τῶν γεωργικῶν καὶ γεωπονικῶν καὶ μετ' αὐτὸν ὑπὸ τύπον προσωρινότητος τὸν κ. Πέβαν, ἄνδρα ἀγαθῶν μὲν διαθέσεων ἀλλ' ἄπειρον ὅλως καὶ ἄγευστον γνώσεων γεωπονικῶν καὶ γεωργικῶν.

Διορίζει δηλονότι ἡ Κυβέρνησις κυβερνήτην πλοίου ἀγνοοῦντα καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τῆς ναυτικῆς τέχνης, ἰατρὸν δὲ Νοσοκομείου οὐδέποτε οὐδὲν περὶ ἰατρικῆς μαθόντα, διευθυντὴν ἐργοστασίου, οὐδὲν γινώσκοντα περὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ἐπέρχεται οὕτω ἡ μοιραία καταστροφή.

Οὐδὲν ἄπορον ὅτι οὕτω ἀνεπιστήμων καὶ ἀδαὴς τῆς Γεωρ. διευθυντὴς φοβεῖται τὴν συνεργασίαν ἐπιστημόνων γεωπόνων καὶ ἔκπληκτον εἶδε τὸ Παγκύπριον Κοινὸν νὰ ἀποκρούωνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως αἱ ὑπηρεσίαι δύο νέων ἰθαγενῶν ἐπιστημόνων, τὰς γεωπονικὰς ἐπιστημονικὰς σπουδὰς αὐτῶν διανυσάντων τοῦ μὲν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Βελγίῳ, τοῦ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ. Διατί; Διότι κατὰ τὴν θαυμασίαν ἀντίληψιν τῶν ἀποικιακῶν Κυβερνήσεων, σκοπὸς τῶν διαφόρων κυβερνητικῶν ὑπηρεσιῶν δὲν εἶνε ἡ πρόοδος καὶ εὐημερία τῶν ξένων ὑπηκόων, ἀλλὰ ἡ ἀδρὰ μισθοδοσία καὶ ἡ ραστώνη ἄγγλων θεσιθηρῶν καὶ ἀέργων, ῥίτινες ἀπομυζάνουσι παχεῖς μισθοὺς ἀπὸ τοῦ σώματος τῶν ἀποικιῶν ὡς ἀδηφάγοι βδέλλαι.

—Παραγκωνισμὸς τῆς Παιδείας.

Ἡ Δημοσία Παιδεία οὐ μόνον παροράται καὶ παραγκωνίζεται ὑπὸ τῶν ξένων κυβερνητῶν ἀλλὰ καὶ ὑπονομεύεται ὑπὸ τούτων κατὰ τρόπον ἀκατανόμαστον. Στερεῖται ἐν πρώτοις αὕτη τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν μέσων πρὸς ἱκανοποιητικὴν μισθοδοσίαν τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ καὶ πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν σχολείων διὰ τῶν ἀναγκαίων κτιρίων, ἐπίπλων καὶ διδακτικῶν ὀργάνων, καὶ ὁ φιλομαθὴς καὶ προοδευτικώτατος λαὸς τῆς Νήσου ἀναγκάζεται νὰ ἐπαρκῇ καὶ προάγῃ τὴν παιδείαν διὰ φόρων ἐκτάκτων καὶ βαρέων.

Ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις ἀποτελεῖ σήμερον τὸν ἐπιούσιον ἄρτον τῶν λαῶν, δυνάμεθα νὰ διαγνώσωμεν πόσον δυσμενεῖς καὶ κακεντρεχεῖς καὶ μοχθηραὶ εἶνε αἱ διαθέσεις τῆς Κυβερνήσεως ταύτης κατὰ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ.

—Φυλετικαὶ ἀντιθέσεις.

Εἰς τὴν καθόλου κακοδιοίκησιν καὶ κακοκυβέρνησιν ταύτην προστίθεται καὶ ἡ εὐρεῖα καὶ βαθεῖα διάστασις, καὶ ἀνύπαρξις Ἑλλήνων καὶ Μωαμεθανῶν, καὶ τὸ μεταξὺ χάσμα ἡ διακυβέρνησις διανοίγει ὁσημέραι εὐρύτερον μεταξὺ τούτων.

Ἕνεκα τῆς διαστάσεως ταύτης οὐ μόνον ἡ ἁρμονικὴ καὶ εἰρηνικὴ συμβίωσις Ἑλλήνων καὶ Μωαμεθανῶν ἀποβαίνει προβληματική, ἀλλὰ καὶ οἱαδήποτε νομοθετικὴ ἐνέργεια ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου καθίσταται ἀδύνατος, ἄνευ ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου.

—Ἀνανέωσις τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος.

Ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ πικρᾶς πείρας, τῆς προσφάτου μάλιστα, γεννᾶται ἐν τῇ διανοίᾳ παντὸς Κυπρίου καὶ προπάντων τῶν κ. κ. βουλευτῶν τὸ ἐρώτημα: **ἂν δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ ὁ πολιτικὸς ἀγὼν ἐντονώτερος καὶ ζωηρότερος ἢ πρότερον.** *Ὡς ἔχει τὸ Νομοθετικὸν σήμερον οὐ μόνον περιτὸν, ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα ἐπίφοβον ὅπλον ἀποβαίνει κατὰ τοῦ τόπου, καὶ ἐπέστη νομίζομεν ὁ καιρὸς ὅπως μεταρρυθμισθῇ ἐπὶ τὸ ἐλευθεριώτερον ἢ νὰ κλείσῃ διὰ παντὸς, ἀφιερμένης ὁλοκλήρου τῆς εὐθύνης εἰς τοὺς κρατοῦντας.*

Ὡς ἔχει τὸ Νομοθετικὸν, καὶ τὰ ἄριστα νομοθετικὰ μέτρα διαστρέφονται καὶ ματαιοῦνται, καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν ἔχομεν ἐλπίδα χρηστὴν εἴτε διὰ τὰ πορίσματα τῆς ἐκθέσεως τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ἐμπειρογνωμόνων εἴτε καὶ διὰ τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἀγροτικῶν συνεργατικῶν Τραπεζῶν.

Οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ πολὺ πρέπει νὰ σκεφθῶσι, νομίζομεν, ἂν θὰ συνεχίσωσι τὰς νομοθετικὰς ἐργασίας, ἢ ἂν θὰ παραιτηθῶσι μετὰ διαμαρτυρίαν καὶ ἐπάνοδον εἰς τὸν διακοπέντα **πολιτικὸν ἀγῶνα,** *πρὸς ἔντονον καὶ ἀποτελεσματικὴν διεκδίκησιν τῶν ὑποβληθέντων καὶ ὑποστηριχθέντων δικαίων μέχρι οὗ αἱ περιστάσεις ἐπιβάλωσι τὴν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἀποφασιστικοῦ ἀγῶνος.*

Η ΜΗΤΗΡ ΤΟΥ ΑΝΔΡ. ΣΙΕΝΙΕ

(LA MÈRE D' ANDRÉ CHENIER)

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΛΟΥΜΑΚΑ

ΚΥΠΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣ

ὑπο FERNAND CLERGET

II

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ πρώτη τῶν ἐπιστολῶν της τούτων ἀναφέρεται εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς χορούς. Ἡ Κα Σιενιὲ ἄρχεται δι' ἐγκωμίου πρὸς τὴν ἑλληνικὴν φυλήν.

«Ἀναγινώσκω πάντοτε εὐχαρίστως ὅσα ἐγράψατε περὶ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ παραλληλισμός σου ποτὲ δὲν ἔπεσε τοῦ ἐθνουσιάστου ἐλκυσμένου εἰς τὴν δόξαν, πρὸς τοὺς συγχρόνους δεδουλωμένους καὶ ὑποτεταγμένους Ἕλληνας ὑπὸ βαρβάρου λαοῦ, εἶνε μεγίστη ἀκρίβεια. Ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς, οἰκουμένη ὑπὸ τῆς πληθώρας ταύτης ἡρώων, οὓς ἀπεθέωσεν ὁ μῦθος, ἀρδευομένη ὑπὸ τῶν γονιμοποιῶν ὑδάτων τῆς Ἱπποκρήνης, λαμπρυνομένη ὑπὸ τῆς γεννήσεως τῶν Μουσῶν, ὡμοίαζε πρὸς κῆπον πάντοτε κοσμούμενον διὰ μόνων τῶν χειρῶν τῆς φύσεως. Ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς, ἀποβαλοῦσα τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς δὲι ἔχει πλέον κοσμήματα· ἡ φύσις ὅμως, ἥτις δὲν εἶνε διόλου μητρυιὰ, διετήρησε παρ' αὐτῇ τὸ δαιμόνιον (*Génie*), καὶ δὲν δύναται τις νὰ διαφωνήσῃ, καθ' ὑμᾶς, ὅτι οἱ Ἕλληνες, ὁσονδήποτε παραμεμορφωμένοι καὶ ἂν εἶνε, δύνανται ἀκόμη νὰ ἀναγνωρισθῶσιν. Καίτοι αἱ Ἀθῆναι καὶ ἡ Λακεδαίμων δὲν ἔχουσι πλέον νομοθέτας, φιλοσόφους, οὔτε πολεμιστὰς, καίτοι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει πλέον Ὅμηρον, δὲν παύεται οὐχ ἧττον, ὡς παρατηρεῖτε πάνυ δικαίως, διατηροῦσα τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς καὶ τὸ πνεῦμά της, ἅτινα βοηθούμενα ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας θὰ ἀνεγέννων ἀκόμη ἐκ τῆς τέφρας αὐτῶν τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας καὶ τὰς αὐτὰς ἀρετάς.»

Μεταβαίνει εἰς τὴν ἀγάπην τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸν χορὸν καὶ ἐπιδοκιμάζει ὅσα ἔχει γράψει περὶ τούτων ὁ ταξειδιώτης.

«Αἱ σοφαὶ παρατηρήσεις δι' ὧν ἐκαλλύνατε τὸ μέρος τοῦτο τῶν ψυχαγωγιῶν τῶν Ἑλλήνων καθιστῶσι τὰς ἐρεύνας ὑμῶν τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας, ὥστε δὲν ἐπιτρέπεται καὶ νὰ ἀμφιβάλλωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες οὐδὲν ἔπραξαν ἐκ τύχης καὶ ὅτι ἠθέλησαν νὰ γνωρίσωσιν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, ὅτι, μέχρι τῶν ἁπλουστέρων ψυχαγωγιῶν αὐτῶν, πάντα πρέπει νὰ συντρέχωσιν εἰς τὸ καλὸν τῆς κοινωνίας καὶ πρὸς ὄφελος αὐτῆς. Δὲν ἠθέλησαν οἱ Ἕλληνες μόνον ἐπὶ τῶν φθαρτῶν μνημείων, ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐπήρειαν τῶν χρόνων καὶ εἰς τὴν βαρβαρότητα τῶν ἀνθρώπων, νὰ διατηρήσωσι τὴν ἀνάμνησιν τῆς καλλαισθησίας αὐτῶν, τῶν ἐθίμων καὶ τῆς σχέσεως (*rapport*) ἣν εἶχον πρὸς τὰ συμβεβηκότα πλαστικαὶ εἰκόνες ἀναπαραγόμεναι ἀδιακόπως· οἱ χοροὶ ὧν αἱ μητέρες, ἐν τῷ κόλπῳ τῆς οἰκογενείας αὐτῶν φροντίζουσαι νὰ δίδωσι τὸ μάθημα καὶ τὸ παράδειγμα εἰς τὰ τέκνα των, ἀπακαλύπτουσι καὶ σήμερον ἔτι εἰς τοὺς ὀξυδερκεῖς ὀφθαλμούς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔσχεν ἀξιοσημειώτων κατὰ τοὺς μᾶλλον μεμακρυσμένους αἰῶνας»

Ἐπανέρχεται περαιτέρω εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἑλληνικῶν χορῶν καὶ ἐκφέρει σκέψεις ὀρθάς:

«Ὁ χορὸς παρ' Ἕλλησιν ἦτο μίμησις παραστατικὴ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἠθῶν. Ἑκάστη θεότης, ἑκάστη ὥρα εἶχον ἰδίους καθιερωμένους χορούς. Εἶνε καὶ σήμερον ἔτι συνήθεια κοινὴ εἰς πάντα τὰ Ἑλληνικὰ χώρια ἵνα ὁλόκληροι οἰκογένειαι μεταβαίνωσι κατὰ Σεπτέμβριον, καὶ διέρχωνται τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς

εἰς τὰς ἀμπέλους των πίνουσαι καὶ τρώγουσαι, ἐπανέρχοντ.ι δὲ οἰκαδε τὴν ἐσπέραν χορεύουσαι μετὰ τῆς αὐτῆς εὐθυμίας ἤτις- ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην τὴν ἰδέαν τῶν Διονυσίων. Διότ-κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκείνας τῆς ἐλευθερίας ἢ τῆς ἀνοχῆς λαὸς δοῦλοι παραδίδοται εἰς χαρὰν μετὰ ἤττονος ἐπιφυλάξεως ἢ ἔθνος ἀνεξάρτητον.

«Ὁ Λαβύρινθος τῆς Κρήτης δὲν ὑπάρχει πλέον, ὁ Δαίδαλος ὅμως, ὁ Θησεὺς καὶ ἡ Ἀριάδνη οἵτινες χορεύουσιν ἔτι παρὰ τοῖς Ἕλλησι, φαίνονται διὰ τῶν θελγήτρων τοῦ χοροῦ ὅτι τοὺς ἀναπαράγουσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Βλέπομεν διὰ τῆς αὐτῆς βοηθείας, τὰ ἐμβατήρια τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τὴν τακτικὴν τοῦ Πύρρου: Ὁ λαὸς ὅστις εἰς πάντα ἐνεργεῖ μηχανικῶς καὶ δὲν βλέπει εἰς ὅ,τι πράττει εἰμὴ ὅ,τι διαθρύπτει τὸ αἰσθημά του, παραδίδοται τυφλῶς εἰς τὰς συνηθείας του· ἀνήκει μόνον εἰς τὸν παρατηρητικὸν ὀφθαλμὸν ὅπως ἐμβατεύσῃ εἰς τοὺς λόγους αὐτῶν.

«Εἶνε δυνατὸν πάντα τὰ ἔθνη νὰ ἐορτάσουν διὰ χορῶν ὅσατὰ ἐνδιέφερεν αὐτὰ συμβεβηκότα; οἱ χοροὶ ὅμως οὗτοι δὲν διετηρήθησαν ποσῶς εἰμὴ οἱ τῶν Ἑλλήνων. Δὲν θὰ ζητήσω τὸν λόγον τοῦτον· ἡ ζήτησις αὕτη εἶνε ἀνωτέρα τῶν δυνάμεών μου, καὶ δὲν εἶνε ἄλλο τὸ θέμα τῆς ἐπιστολῆς μου. Θὰ ἐπίστευον ὅμως ὅτι ὁ τελειοποιημένος χορὸς καὶ γενόμενος τέχνη, ὡς εἶνε οὗτος ἐν Εὐρώπῃ, δυνατὸν νὰ ἔκαμεν ὅπως παραμεληθῶσιν οἱ ἁπλοῖ οὗτοι χοροί, οἵτινες, γεγόμενοι δι' ὅλους, ἠδύναντο πολλῷ εὐκολώτερον νὰ διαιωνίσωσι τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀξιομνημονεύτων γεγονότων.»

Ἡ Κα Σιενιὲ ἐξηγεῖ δι' ἀκριβῶν λεπτομερειῶν ἅστινας παρετήρησεν ἐν Γαλατᾷ, τὸ νόημα πολλῶν Ἑλληνικῶν χορῶν. Ὁ Κρητικός, ὁ Ἀργοναυτικός, ὁ Ἰωνικὸς ἢ γαμήλιος χορός, οἱ ἀγροτικοὶ χοροὶ πρὸς τιμὴν τῆς χλωρίδος, τῆς Δήμητρος. Περὶ τοῦ Κρητικοῦ λέγει:

«Ἐὰν χορεύωσι τὸν Κρητικὸν μὲ μανδήλιον ἀνὰ χεῖρας, εἶνε πιθανὸν ὅτι θέλουσι νὰ ἀνακαλέσωσιν ἢ νὰ εἰκονίσωσι τὴν θλῖψιν τῆς Ἀριάδνης ὅταν ἐγκατελείφθη παρὰ τοῦ Θησέως ἐν Νάξῳ· νομίζει τις ὅτι βλέπει τὴν ἡγεμονίδα ταύτην ἄπελπιν, κυκλουμένην ὑπὸ τῶν γυναικῶν της, λυσίκομον, τὴν ἐσθῆτά της ἀμελῶς συρομένην, τὴν καλύπτραν ἐσχισμένην καὶ κρατοῦσαν ἀνὰ χεῖρας τμῆμα αὐτῆς, ὅτε μὲν ἓν ἀποσμήχῃ τὰ δάκρυά της, ὅτε δὲ ἕνα κάμῃ σημεῖον πρὸς τὸν Θησέα, ὅστις ἀποκομίζεται ἐπὶ τοῦ πλοίου του. Παραφερομένη μεταξὺ τοῦ φόβου, τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ ἔρωτος, ἀγαπᾷ πολὺ ἀκόμη τὸν Θησέα, ὥστε νὰ μὴ θέλῃ νὰ τὸν κατηγορήσῃ, καὶ κατηγορεῖ τὰ στοιχεῖα... λέγει εἰς τὰ πλοῖα αὐτή:

«Καραβοκύρη, ἀφέντη μου καὶ σύ, καπετανόπουλο ψυχή μου, τὶ θὰ τὴν κάμω τὴν ζωήν μου; ἢ γύρισε πίσω φέρτε[τον ἢ πάρτεμε καὶ μένα.» Καὶ ὁ χορὸς ἀπαντᾷ ἐν τῷ αὐτῷ τόνῳ:

«Καραβοκύρη, ἀφέντη μου καὶ σύ, καπετανόπουλο ψυχή μου, τὶ θὰ τὴν κάμω τὴν ζωήν μου; ἢ γύρισε πίσω δός μου την ἢ πάρε με καὶ μένα.»

Ὁ Κρητικὸς χορεύεται ἀκόμη μὲ κορδόνιον καὶ δύναταί τις νὰ συλλάβῃ τὸν Σιενιὲ (*André Chenier*) ἀποδεχόμενον τὴν μητρικὴν μύησιν ὥστε νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ μιᾶς περικοπῆς τῆς ἐπιστολῆς τὸν ἐπίλογον τοῦ χοροῦ τῆς Ἀριάδνης: —

Là, du sage Minos cette fille si belle
Le fil eu main, formant une danse nouvelel
Quand du grand labyrinthe un jeune séducteur
Eut vaincu par ses soins l'inextricable erreur,
Le blond Thésée admire à sa brillante fête
Et les vierges d' Athènes, et les vierges de [Crète.
Toutes près d' Ariadne, en des détours légers,
Etrent, du noir palais retraçants les dangers;
Et leurs pas tortueux, d'un cofus labyrinthe,
Feignent de parcourir la ténébreuse enceinte

ἤ τοι

Ἐκεῖ, τοῦ σοφοῦ Μίνως ἡ ὡραία αὐτὴ [κόρη,
μὲ τὸ νῆμα εἰς χεῖρας, ἐσχημάτιζε νέον [χορόν,
ὅτε τοῦ μεγάλου λαβυρίνθου νέος γόης
ἐνίκησε διὰ τῶν φροντίδων της τὴν ἀδιε- [ξίτητον περιπλάνησιν.
Ὁ ξανθὸς Θησεὺς θαυμάζει κατὰ τὴν [λαμπρὰν ἑορτὴν του
καὶ τὰς Ἀθηδας καὶ τὰς Κρήσσα. παρθέ [νους.

Μᾶσαι παρὰ τὴν Ἀριάδνην, εἰς γύρους [ἐλαφροὺς,
πλανῶνται τοῦ ζοφεροῦ ἀνακτόρου ἀναπαρι- [στῶσαι τοὺς κινδύνους.
καὶ τὰ ἑλικοειδῆ βήματα τῶν χαώδους λα- [βυρίνθου
προσποιοῦνται ὅτι διατρέχουσι τὸν σκοτει- νὸν περίβολον.

Μοὶ φαίνεται, ἐξακολουθεῖ, ὅτι οἱ Γάλλοι, οἵτινες παρεδέχθησαν πᾶν ὅ,τι ἡ ἀρχαιότης παρέστησεν εἰς αὐτοὺς μέγα καὶ στερεόν, οἵτινες ἐτελειοποίησαν πᾶν ὅ,τι ὑπῆρχεν εὔαρεστον, μεγάλην ἔχουσιν ὁμοιότητα πρὸς τὰς Ἀθήνας. Διατηροῦσιν ἐν Εὐρώπῃ τὴν ὑπεροχὴν ἐκείνην ἣν ἡ διάσημος ἐκείνη δημοκρατία εἶχεν ἀποκτήσει ἐπὶ τῶν Πολιτειῶν τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ τοῦ πνεύματος τῶν γνώσεων, τῶν χαρισμάτων, τῆς ἀνδρείας, τῆς εὐγενείας τῶν Ἀθηναίων, ἔχουσιν (οἱ Γάλλοι) τὴν φαιδρότητα αὐτῶν καὶ τὸ αἴσθημα τοῦ νεωτερισμοῦ, τοῦ εὐτραπέλου καὶ τῶν θεαμάτων.

«Ἀλλὰ πολὺ ἀπέχοντες τοῦ νὰ ὁμοιάζωσι πρὸς αὐτοὺς (τοὺς Ἀθηναίους) ὡς πρὸς τὸ αἴσθημα τοῦ χοροῦ, ἐπέρριψαν τὸ γελοῖον εἰς τὰ πρόσωπα, ὅσα ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη, θὰ ἐτόλμων ἀκόμη νὰ χορεύσωσιν. Εἶνε ἐκπληκτικὸν ὅτι τὸ ὡραῖον φύλλον, ὅπερ ἔχει τόσην ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἐρασμίου καὶ εὐαισθήτου τούτου ἔθνους, δὲν διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς αὐστηρᾶς ταύτης ἀποφάσεως.

«Αἱ κυρίαι ἐλησμόνησαν ὅτι ὁ χορὸς ἀποτελεῖ μέρος τῶν ψυχαγωγιῶν τοῦ βίου των; Διατὶ λοιπὸν νὰ παραιτηθῶσι Διατὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν ἴδιον τῆς νεότητος μόνον; Ὁ χορὸς εἶνε ἀχώριστος τῶν χαρίτων καὶ αἱ γάριτες εἶνε δι' ὀλιγστὰς ἡλικίας, καὶ ὁ χορὸς καὶ τὸ ἄσμα, ἅτινα χρησιμεύουσιν ὅπως λαμπρύνωσιν αὐτάς ἠδύναντο νὰ εἶνε ὡσαύτως δι' ὅλας τὰς ἡλικίας... Ἐν τέλει δὲν διατείνομαι ὅτι ὅλοι πρέπει νὰ χορεύωσι· ἤθελον ὅμως ἵνα ἕκαστος εἶνε ἐλεύθερος νὰ χορεύῃ χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδεικνύῃ τὸ βαπτιστικόν του. Ἡ σύγκρισις τῶν ἕξεων τῶν δύο χωρῶν πρὸς ἃς τρέφω τὰ αὐτὰ αἰσθήματα, μοὶ ἐγέννησε τὰς σκέψεις ταύτας. Ἄλλως τε, ὁμιλοῦσα ὑπὲρ τοῦ χοροῦ, δὲν πράττω ἄλλο ἢ νὰ διεκδικῶ, ἐν ὀνόματι τῆς κοινωνίας, τὸ δικαίωμα ὅπερ ἔχει οὗτος ἐπὶ ἀξιεράστων χαρισμάτων, ἄνευ ἀποκλεισμοῦ ἡλικίας, διότι καὶ τὸ φθινόπωρον ἔχει τὰς ψυχαγωγίας του ὡς τὸ ἔαρ ἔχει τὰς ἰδικάς του.»

Ο ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ὑπὸ FR. DUFOUR

III

ΤΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ

Ἰδοὺ ἡμεῖς φθάνοντες μῆνας τινὰς πρὸ τῆς βαλκανικῆς ἀναφλέξεως. Γνωρίζομεν τὴν πολιτ κ'ὴν κατάστασιν τῶν κυριωδῶν παραγόντων τοῦ πολέμου· ἵνα συμπληρώσωμεν τὴν μελέτην ταύτην καὶ καταστήσωμεν τὰ συμπεράσματα ἡμῶν ἐντονώτερα, δὲν εἶνε ἀδιάφορον νὰ ἐξετάσωμεν τίνες σχέσεις γειτονικαὶ συνέδεον τοὺς διαφόρους τούτους λαούς, καὶ πῶς ἐδημιούργησαν μίαν ἔντασιν ἥτις ἐλύθη ἐν τῷ αἵματι.

Ἀπὸ τῆς μουσουλμανικῆς κατακτήσεως, πολλαπλαῖ διατάξεις εἶχον κανονίσῃ τὴν θέσιν τῶν Ἑλλήνων τῶν ζώντων ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ, καὶ πολλὰ προνόμια ἐχορηγήθησαν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν Σουλτάνων. Εὑρίσκομεν παρὰ τῷ *H.-Ch. Woods*, περίεργον εἰκόνα τῶν ἐγγυήσεων τούτων. «Ἐπετράπη εἰς τούτους (τοὺς Ἕλληνας) νὰ ἀσχολῶνται αὐτοὶ μόνοι περὶ παντὸς ὅ,τι σχετίζεται πρὸς τὰς ἐκκλησίας, τὰ σχολεῖα, τὰ μοναστήρια καὶ τὰ νοσοκομεῖα, νὰ κανονίζωσιν ἀλ νομικῆς τε καὶ θρησκευτικῆς ἀπόψεως πᾶν ὅτι ἀφορᾷ εἰς τοὺς γάμους, τὰ διαζύγια τὰς προικοδοσίας. Ὁ Πατριάρχης βοηθούμενος ὑπὸ τῶν διαφόρων συμβούλων του, ἦτο θρησκευτικὸς μονάρχης καὶ ἡμιανεξάρτητος ἐντὸς τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους. Τὸ ποίμνιόν του ἀπετέλει Κράτος ἐν Κράτει Ἡ Μακαριότης του, ἐπεῖχε τόπον ἀνωτάτου Ἐφετείου, ἦτο ὁ φορεὺς δι' οὗ πᾶν σπουδαῖον ζήτημα ἀφορῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐφέρετο εἰς γνῶσιν τῆς Υ. Πύλης. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ὡσαύτως οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Πατριάρχου εἶχον καταλύβει ἐξαιρετικήν τινα θέσιν ὡ, πρὸς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν. Χωρεπίσκοποι, ἐφημέριοι (*curé*) ἱερεῖς ἦσαν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νομοῦ, τοῦ Σαντζακίου, τοῦ καζᾶ ἐν ᾧ διαμένουσι.»

ΚΑΤΑΠΙΕΣΕΙΣ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

Ἡ νεοτουρκικὴ ἐπανάστασις ἔσχεν ὡς πρῶτον ἀποτέλεσμα νὰ περιορίσῃ τὰς προνομίας τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων ἐπιβολὴ προγράμματος τοῦ Κράτους εἰς τὰ Σχολεῖα τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων, ὑποχρεωτικὴ ἡ διδασκαλία τῆς Τουρκικῆς, ἀπαγορεύσεις τῶν ξένων καθηγητῶν, καὶ μάλιστα κλείσιμον τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, τοιαῦτα ἐγένοντο προπάντων τὰ ἐπενεχθέντα μέτρα κατὰ τῶν ἐν τῇ ἐλευθερίαν τῆς διδασκαλίας, αἴτια συγχρούσεων σοβαρῶν μεταξὺ τοῦ λαοῦ ἀρχῶν καὶ τῆς Υ. Πύλης.

Εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δυσαρεσκείας προστίθεται ἡ κακοπιστία τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως ἐναντίον τῶν ὑπηκόων αὐτῆς Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων ἐν Κρήτῃ. Θὰ ἦτο ἄχαρι νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι ἐν τῷ ἀκανθώδει τούτῳ ζητήματι, ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο σπανίας εὐθύτητος. Οἱ Κρῆτες οὐδέποτε εὗρον ἐν Ἀθήναις ὅσας ἤλπιζον ἐνθαρρύνσεις, καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κατακρίνωμεν τὴν σάσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου ἔναντι τῶν ἐξεγέρσεων αἵτινες τόσον συχνὰ ἔβαλλον εἰς ἀναβρασμὸν τὴν νῆσον.

Οὐχ ἧττον, οἱ Τοῦρκοι δὲν παρέλειπον νὰ ἐπιδείκνυνται πρὸς τοὺς Ἕλληνας δυσπιστίαν, ἧς ἦσαν οὗτοι ἀνάξιοι, δυσπιστίας ἥτις ἐξεδηλώθη σύχνὰ κατὰ τρόπον βίαιον. Ποσῶς δὲν ἐκωλύθη ἡ ἐκφόρτωσις πλοίων Ἑλληνικῶν, ἀπηγορεύθη ἡ πώλησις ἐμπορευμάτων ἐκ τοῦ Βασιλείου προερχομένων; Δὲν θὰ δμιλήσωμεν εἰμὴ πρὸς ὑπόμνησιν καταστάσεών τινων καὶ ἐνοχλήσεών τὸ πλεῖστον εὐτελῶν ὡς ἡ ἀπόρρησις παντὸς ὅ,τι ἐγγύθεν ἢ πόρρωθεν ὑπεμίμνησκε τὰ Ἑλληνικὰ χρώματα, προσόψεις, ἐμπορικὰ εἴδη, κ. λ. π.

Ὑπάρχει ἄλλη μορφὴ, σοβαρωτέρα ταύτης ἣν ἐπιρρίπτουσιν οἱ Ἕλληνες τῆς Αὐτοκρατορίας εἰς τοὺς κυρίους των, αἱ κακοποιήσεις κατ' αὐτῶν ἐπὶ τῇ προφάσει ἀφοπλισμοῦ.

Ἕνεκα τῶν λησιειῶν αἰτινες διεπράττοντο ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, οἱ κάτοικοι εἶχον προμηθευθῇ ὅπλα καταστάντα ἀναγκαῖα πρὸς ὑπεράσπισιν ἑαυτῶν καὶ τῆς περιουσίας των. Ἡ ἄνοδος τῶν Νεοτούρκων εἰς τὴν ἐξουσίαν συνεπηγάγετο ταχέως τὴν δημοσίευσιν νόμου αὐτοτηροῦ κατὰ τῆς λῃστείας· τὸ μέτρον τοῦτο ἦτο κάλλιστον καὶ οὐδεὶς διενοήθη νὰ ἐπικρίνῃ τὴν εὐεργετικὴν ταύτην πρωτοβουλίαν. Δυστυχῶς ἡ κυβέρν. ἀπεφάσισε νὰ συμπληρώσῃ τὸ μέτρον τοῦτο διὰ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἡ ἐπιχείρησις αὕτη συνωδεύετο ὑπὸ κακοποιήσεων τοὐλάχιστον ἀνεξηγήτων καὶ ἀδικαιολογήτων.

Εἴδομεν ἀνωτέρω ὅτι ὁ Τζαβὴτ Πασᾶς ἐγένετο αὐτηρὸς μᾶλλον πρὸς τὴν Ἀλβανίαν· εἰς Μοναστήριον, εἰς Κρούσσοβον, εἰς Δεμὶρ Χισσὺρ, οἱ πληθυσμοὶ παρεπονοῦντο κατὰ τῆς ἄκρας αὐτηρότητος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαταγῶν ἤδη σκληρῶν καθ' ἑαυτάς. Οἱ Ἕλληνες ὑπέφερον μέγα μέρος τῶν κακοποιήσεων· καθ' ἅπασαν τὴν μεσημβρινὴν μεθόριον, προσεβλήθησαν καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ προσφύγωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἵνα ἀποφύγωσι τὰς αὐθαιρέτους δημεύσεις. Εἰς Βέρροιαν, ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Μοναστηρίου—Θεσσαλονίκης, εἰς Γευγελῆν, μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Σκοπείων οἱ χριστιανοὶ χωρικοὶ ὑπέμειναν πολλὰ ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων ὅπως ἐνεργήσωσι τὸν ἀφοπλισμὸν στρατιωτῶν. Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ μηκύνωμεν τὸν κατάλογον τοῦτον. Πρός τι; Ἡ ἱστορία κρίνει τὰς πράξεις τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτῆς εἶνε ἀνέκκλητος.

Ὅ,τι δὲν δύνανται νὰ ἀρνηθοῦν, εἶνε οἱ ἀριθμοί, οἱ παρουσιασθέντες εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Βουλὴν ὑπ' αὐτῶν τῶν βουλευτῶν τῆς Μακεδονίας· κατ' αὐτούς, καὶ οὐδεὶς διέψευσεν αὐτούς, «4,980 πρόσωπα ἐδάρησαν ἢ ἐβιασανίσθησαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀφοπλισμοῦ.» Θὰ ὁμολογηθῇ ὅτι τοῦτο εἶνε πολὺ, παρὰ πολύ, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μέτρου, ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἐκτελεσθῇ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας γαλήνης.

ΤΟ ΜΠΟΥΚΟΤΑΖ

Ἄλλη μορφὴ τοῦ ἀνθελληνικοῦ μίσους ἦτο τὸ μπουϊκοτάζ. Γινώσκομεν πάντες εἰς τί συνίσταται τὸ μπουϊκοτάζ· ἀγνοοῦμεν γενικῶς ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς λέξεως ταύτης ἀνάγεται εἰς τὸν *James Boycott* οἰκονόμον τοῦ Λόρδου Ἔρδ, ἐν τῇ κομητείᾳ *Mato* (Ἰρλανδίᾳ) τῷ 1880. Ὁ κακὸς οὗτος ὑπηρέτης ἐπεδείκνυτο σκληρὰν ἀπαιθρωπίαν πρὸς τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς τεχνίτας τοὺς ὑπηρετοῦντας τὸν κύριόν του· ἡμέραν τινὰ ἡ ἐπανάστασις ἐξήγειρε κατ' αὐτοῦ πάντα τὰ θύματά του, προέγραψαν τὸν διώκτην αὐτῶν καὶ ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ὑπὸ πείνης ἐδέησε νὰ φύγῃ εἰς Ἀμερικήν.

Ἡ μέθοδος παρέμεινε: καλεῖται μπουϊκοτάζ, καὶ πολλάκις εἴδομεν τὴν τρομερὰν δύναμιν τοῦ ὀργάνου τούτου τῆς οἰκονομικῆς μάχης.

Οἱ Τοῦρκοι λοιπὸν οὐδὲν εἶχον ἐφεύρει, ὅταν, κατ' ἀκολουθίαν τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἐρζεγοβίνης καὶ Βοσνίας, ἐπέβαλον τὴν ἀπαγόρευσιν κατὰ τῶν αὐστρουγγρικῶν ἐμπορευμάτων, καθ' ἅπασαν τὴν Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίαν.

«Τὸ πρῶτον, λέγει ὁ κ. *Pinon*, ἐπεφάνη ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου διεθνοῦς μάχης νέον ὅπλον οὗτινος ἡ χρῆσις παρτζάλισε τοὺς διπλωμάτας καὶ ἐξετροχίασε τὰς καγκαλλαρίας· ἡ δοκιμὴ ὑπῆρξεν ἐπιτυχής». Ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα ὅπως εἰσαχθῶσιν εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Ὀθωμ. Κράτους τὸ στρογγύλον ποσὸν 50,000,000 φρ., παραχωρηθέντα ὡς ἀποζημίωσις παρὰ τῆς αὐστρουγγρικῆς Κυβερνήσεως, καταπλαγείσης ὑπὸ τοῦ συστήματικοῦ τούτου ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐμπορευμάτων της ἀπὸ πάντων τῶν μεγάλων ἀνατολικῶν κέντρων.

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΟΥ

Ὅ,τι ἐπέτυχε κατὰ τῆς Αὐστρίας ἔδει, φαίνεται, νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καὶ κατὰ τῆς Ἑλλάδος· ὡσαύτως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ὑποθέσεων τῆς Κρήτης, ἡ Τουρκία ἀπεφάσισε νὰ ἐπανσλάβῃ τὴν μέθοδον. Ἐν **Κωνσταντινουπόλει** συνέστη ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετ' ἀποστολῆς ὅπως ὀργανώσῃ καὶ γενικεύσῃ τὴν ἀπαγόρευσιν κατὰ πάντων τῶν ἐμπορευμάτων· τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἐβράδυνε· πάντες οἱ Ἕλληνικοὶ λιμένες τοῦ Αἰγαίου καακλύσθησαν ἐξ ἐμπορευμάτων διαφορωτάτων, ἐπὶ μεγάλῃ ζημίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς ἐξαγωγῆς. Οἱ διοργανωταὶ ὅμως δὲν ἐσκέφθησαν ὅτι τὸ **μπουϊκοτάζ** δύναται ν' ἀποβῇ ἀφροντόμον ὅπλον καὶ νὰ τρώσῃ σκληρῶς τοὺς χειριζομένους αὐτό. Τὸ Κομιτᾶτον ἐλησμόνησεν ἓν πρᾶγμα, ὅτι ἡ ἀκτοπλοΐα ἐν τῷ Ἀρχιπελάγει, ἐν τῇ Προποντίδι, ἐν τῷ Εὐξείνῳ ἐξασφαλίζεται ἀποκλειστικῶς διὰ πλοίων Ἑλληνικῶν ἀμοπλοίων καὶ ἰστιοφόρων· συνέβη λοιπὸν ὥστε θέλοντες νὰ πρσβάλωσι τὴν Ἑλλάδα, παρέλυσαν αὐτὸ τὸ τουρκικὸν ἐμπόριον.

Ἐπὶ πλέον, τὸ ἐμπόριον τῶν Μ. Ἑταιρειῶν Λυνάμεων, Γερμανίας, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἠπειλήθη ἀμέσως, μὴ ὑπαρχόντων πλέον καὶ τῶν Ἑλληνικῶν σκαφῶν ὅπως διανείμωσι καὶ τὴν ἐπιφερομένην εἰσαγωγὴν εἰς τοὺς μεγάλους λιμένας. Περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου 1910, οἱ πρέσβεις ἀπηύθυναν πρὸς τὴν Πύλην πρώτην διακήρυξιν ἐναντίον κατασπάσεως πραγμάτων λίαν ἐπιζημίου εἰς τὰ συμφέροντα τῶν χωρῶν αὐτῶν· ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπήντησε δι' ἀορίστων ὑποσχέσεων χωρὶς ἐπωφελοῦς ἐγκαινισμοῦ. Τῇ 28)10 Αὐγούστου νέα ἔντονος διαμαρτυρία τῶν πρέσβεων, νέαι ὑποσχέσεις τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, συνοδευθεῖσαι ὑπὸ διακηρύξεως τοῦ **Κομιτάτου τοῦ μπουϊκοτάζ**, βεβαιοῦντος τὸ ἀδιάλλακτον αὐτοῦ.

Κατὰ Ἰανουάριον 1911, ἡ ἀπαγόρευσις, ἥτις εἶχέ πως χαλαρωθῇ, προσέλαβε νέαν ἔντασιν ἐπὶ τῇ κρητικῇ ἐξεγέρσει, καὶ ἐδέησε νὰ παρέλθωσι μῆνες πολλοὶ ὅπως ἐπιφέρῃ τὴν κατάπαυσιν. Ἐπήνεγκεν ὅλα τὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα προσεδόκων οἱ διοργανωταί του; Ἀμφιβάλλομεν· διότι ἐὰν ἐπήνεγκε βλάβην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐμπορίαν, ἔβλαψεν ἐξ ἴσου σχεδὸν τοὺς Ὀθωμανούς, καὶ ἡ ἄποψις αὕτη μόνη θὰ ἤρκει νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀνωφελῆ πρᾶξιν, τοὐλάχιστον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ.

* * * *

Η ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

Ἰδοὺ ἡμεῖς εἰς τὸ 1912, τὸ ἔτος τῶν συμπεπλεγμένων περιπλοκῶν, τῶν διπλωματικῶν δισταγμῶν καὶ προπάντων τῶν αἱματηρῶν ἀγώνων.

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν, οἱ Κρῆτες, παρασυρθέντες ὑπὸ τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου, ἀνεκήρυξαν ἐκ νέου τὴν ἕνωσιν αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξέλεξαν βουλευτὰς ἐκ νέου μετὰ τῆς ἐπισήμου ἐντολῆς ὅπως παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βουλήν. Ὁ κ. Βενιζέλος εἶχεν ἱκανὴν κρίσιν ὥστε νὰ ἐννοήσῃ τὸν κίνδυναν παρομοίου διαβήματος· οὕτως ἐπισήμως ἀντέστη κατὰ τῆς ἀποβάσεώς των ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὡσαύτως ἀκούεται ἀορίστως νὰ ὁμιλῶσι περὶ βαλκανικῆς ὁμοσπονδίας· παρά τινα διαφορὰν σερβοβουλγαρικὴν περὶ τῆς ἐπιροῆς ἐν Μακεδονίᾳ, φαίνεται ὅτι περὶ τὸ τέλος τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ 1912, ὅτι, ἂν σχέδια ὁμοσπονδίας δὲν ἔχουσιν ἔτι καθαρῶς καθορισθῇ, συνεννοήσεις τοὐλάχιστον ἐπίσημοι, ἀφορῶσιν ἀνεπαισθήτως πρὸς ὁριστικὰς συμφωνίας μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς χερσονήσου. Ἀθροστομία μεγάλης τινὸς παρισινῆς ἐφημερίδος θὰ γνωρίσῃ ἡμῖν ἄλλως τε κατὰ νοέμβριον 1913, ὅτι τῇ 16)29 Φεβρ. 1912, συνθήκη φιλίας καὶ συμμαχίας συνωμολογήθη μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Σερβίας κανονίζουσα τὰς διατάξεις τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν διανομέων τῶνκατακτηθησομένωντυχὸν χωρῶν — ὅτι τῇ 6)19 Ἰουνίου 1912 δευτέρα στρατιωτικὴ σύμβασις παρενετίθετο μεταξὺ τῶν δύο βασιλείων καθορίζουσα τὸν τρόπον ἀμοιβαίας ὑποστηρίξεως οὐ μόνον κατὰ τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆςΑὐστρουγγαρίας καὶ τῆς Ρουμανίας· ὅτι τῇ 3)16 Μαΐου 1912, ἡΒουλγαρία καὶ ἡ Ἑλλὰς συνωμολόγησαν συνθήκην συμμαχίας ἀμυντικῆς· ὅτι τῇ 9)22 Σεπτεμβρίου 1912 ἡ συνθήκη αὕτη συνεπληρώθη διὰ συμβάσεως στρατιωτικῆς προβλεπούσης τὴν ἐπίθεσιν τῆς Τουρκίας.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἦσαν γνωστὰ εἰς εὐαρίθμους μόνον μεμυημένους· ἡ μυστικότης των ἐτηρήθη καλῶς. Ἐντούτοις ἐὰν ἡ ὕπαρξις τοιούτων συμβάσεων παρέμεινε μυστήριον, πολυάριθμοι ἐνδείξεις ἐνέφαινον οὐχ ἧττον ἐπαρκῶς τὴν ὕπαρξιν καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία οὐδὲν ὑπώπτευε περὶ τούτων ἀποδεικνύει τὸν βόρβορον ἐν ᾧ διάγει αὕτη ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν.

Ἀλλὰ μὴ προτρέχωμεν τῶν συμβεβηκότων.

Εἴμεθα ἀκόμη ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς κρίσεως, καὶ ὁ ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος, ἡ κρητικὴ ἐξέγερσις, τὰ βλβανικὰ κινήματα καὶ τὸ φλέγον μακεδονικὸν ζήτημα ἔσχον τὴν ἀπήχησιν αὐτῶν εἰς ὅ,τι καλεῖται ἡ «πρότασις τοῦ Περχτολδ», ἀποστειλεῖσα πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοβούλια, πρότασις «κατ' ἐπίφασιν μᾶλλον δελεαστική», ὡς τὴν χαρακτηρίζει ὁ κ. Γαβρ. Ἀνοτό. Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς λέγει ἡμῖν ὡσαύτως περὶ τούτου:

«Ἐὰν αἱ κυβερνήσεις ἐλάμβανον ὑπ'ὄψιν τὴν πρότασιν ταύτην, ὡς εἶχεν, ὅπως ἀποκαταστήσωσι τὴν εὐρωπαϊκὴν συμφωνίαν, ἡ συνεννόησις, πιθανὸν τότε, τῶν μεγάλων δυνάμεων θὰ ἐπεβάλλετο ἀναμφιβόλως εἰς τοὺς μικρούς Μία διαταγὴ νὰ μείνωσιν ἥσυχοι ἀπευθυνομένη πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνωτέρου συμφέροντος τῆς εἰρήνης, θὰ εἶχε τὴν πιθανότητα νὰ εἰσακουσθῇ. Ἀλλ' ἡ πρότασις τοῦ Περχτολδ καλὴ ἢ κακὴ εἰλικρινὴς ἢ οὔ, δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν. αἱ μεγάλαι δυνάμεις δὲν ἠθέλησαν νὰ βάλωσι τὴν ἄγκυραν ταύτην τῆς σωτηρίας.

ΤΟ ΠΡΟ Ι-ΜΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τῇ 23)5 Σεπτεμβρίου, ἡ κυβέρνησις τῆς Σόφιας ἀπηύθ

θούμενον καὶ ὑπὸ τῶν ξένων καὶ ἀδιαφόρων πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ἰδεώδη στοιχείων, καὶ εἰς τὸ τοῦ πολλοῦ λαοῦ, ὅστις ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ ἀποτελεῖ στοιχεῖον ὑγιέστατον καὶ πάσης ἐκτιμήσεως ἄξιον.

Χωρὶς νὰ ὑποτιμήσωμεν οὐδενὸς πολίτου τὴν προσωπικὴν ἀξίαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν, ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι τὰ εὐγενέστατα αἰσθήματα ἐκδηλοῦνται παρὰ τῷ πολλῷ λαῷ κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον.

Ἐνθυμούμεθα κατὰ τὴν συλλογὴν ἐράνων ἐν Λάρνακι πτωχόν τινα ἀχθοφόρον, ὅστις προσέφερεν εἰς τὴν Ἐπιτροπείαν ἐν σελλίνιον καθ' ὁδὸν διαμίαν **σπόνταν τῶν κανοντῶν**, καὶ μετά τινα ὥραν ὁ αὐτὸς, ὁδηγῶν μικρόν του τέκνον φέρον ἡμισυ σελλίνιον, ὅπερ παρέδωκεν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν διὰ τὴν **σπόνταν τοῦ κανονζοῦ**, καὶ μετὰ μεσημβρίαν τὸ ἕτερον τέκνον του ἐπανέλαβε τὸ αὐτό. Ὅτε ἡ Ἐπιτροπεία τῶν κυριῶν συνέλεγε κοσμήματα παρὰ τῶν οἰκογενειῶν, ἀπό τινος πενιχροῦ οἰκίσκου, ὃν εἶχε παραδράμει ἡ Ἐπιτροπεία, ἐξῆλθε γυνή τις καὶ καλέσασα τὴν Ἐπιτροπείαν προσέφερεν ἓν μέγα ἐπιτράπεζον ὡρολόγιον, τὸ μόνον ἴσως κόσμημα τοῦ οἰκίσκου ἐκείνου, καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη ἦτο σύζυγος τοῦ θαυμασίου ἀχθοφόρου!

Πλεῖστα ἐνθουσιαστικὰ ἐπεισόδια ἐξεδηλώθησαν τότε ἐν τῇ γειτονι πόλει παρὰ τῷ ἐνθουσιώδει λαῷ αὐτῆς, ἀλλ' ἀλησμόνητος θὰ παραμείνῃ ὁ εὐγενὴς φόβος τούτου μήπως ἡ πόλις του ὑστερήσῃ περὶ τοὺς πατριωτικοὺς ἐράνους, καὶ ἐπέμεινεν ἵνα παρατείνῃ ὁ Πατριωτικὸς Ὅμιλος τὴν διατριβὴν του ἐν Λάρνακι· καὶ τότε ἐπὶ δέκα περίπου ἡμέρας συνεκροτοῦντο αἱ πατριωτικαὶ ἑσπερίδες εἰς σωματεῖα καὶ ἐν ὑπαίθρῳ ἀνὰ τὰς διαφόρους ἐνορίας, καὶ ὁ τὸν ἐπισύσιον ἄρτον δι' ἡμερησίας ἐργασίας κερδαίνων λαὸς προσήρχετο ἐκεῖ καὶ προσέφερεν ὅ,τι ὑπελείπετο ἀπὸ τῆς ἡμερησίας συντηρήσεώς του, καὶ ἀνέπνευσε καὶ **ἀνεκουφίσθη** μόνον ὅταν ἔμαθεν ὅτι οἱ ἔρανοί του ἀνῆλθον εἰς ἰκανὰς ἑκατοντάδας λιρῶν.

Ὁ λαὸς ὅστις προσέφερε τὸν ἱδρῶτά του ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸν ἄρτον αὐτὸν τῶν τέκνων του, προσέφερε τοὺς βραχίονας καὶ τὰ στήθη του, τὴν ζωήν του αὐτὴν ἐν πολέμῳ, καὶ δικαιοῦται νὰ καυχᾶται ὅτι ἀπὸ τῶν τάξεων του αὐτῶν ἀνεδείχθησαν ἥρωες κατὰ τὸν πρόσφατον διττὸν ἔνδοξον πόλεμον.

Καὶ ὁ ἐνθουσιώδης αὐτὸς λαὸς διατί νὰ μὴ περιβάλλῃ διὰ λατρείας τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ὅστις ἐξεπροσώπησε τὴν ἰδεώδη φιλοπατρίαν του καὶ ταχθεὶς ἐθελουσίως ἐν τοῖς προμάχοις ἡρωϊκῶς ἠγωνίσθη καὶ ἠψήφισε πάντα κόπον, πᾶσαν κακουχίαν, πᾶσαν στέρησιν καὶ ἐν τέλει τὸν θάνατον αὐτὸν τραυματισθεὶς ἐκεῖ ὅπου ὁ ἀθάνατος ἥρως καὶ συστρατιώτης του **Χριστόδουλος Σῶζος**. ἔπεσεν ἐνδόξως;

Ἡ Κύπρος θὰ ὑπερηφανεύηται δι' ὅλα τὰ εὐγενῆ τέκνα της, ὅσα ἐτιμήθησαν ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Πατρίδος καὶ προὐκινδύνευσαν, ἀλλ' ἐλαμπρύνθη καὶ ἐδοξάσθη ὑπερόχως ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον διὰ τῆς αὐτοθυσίας καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῶν δύο τούτων ἐπιλέκτων καὶ ὑπερόχων υἱῶν της, καὶ διὰ τούτων ἡ ἀλύτρωτος Κύπρος ἐνίσχυσε καὶ ἐκράτυνεν ἔτι μᾶλλον τὰ δίκαιά της ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῆς.

Τοιοῦτον ἐκτρέφουσα λαὸν ἡ γείτων Λάρναξ εἶνε πολλῷ κρείττονος τύχης ἀξία, καὶ τὴν τύχην ταύτην ὤφειλον νὰ ἐπιδιώξωσιν ἡνωμένοι καὶ ἀχώριστοι, ἀντὶ νὰ συνασπίζωνται κατ' ἀλλήλων καὶ ἀλληλομαχῶσιν οἱ ὁπωσδήποτε δυνάμενοι καὶ θέλοντες νὰ ἐργασθῶσιν ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς πόλεως αὐτῶν.

Παρὰ τὰς μεγάλας ἐπαγγελίας καὶ τὰς εὐφήμους ἐπικλήσεις, πάντες διαβλέπομεν τὴν διχόνοιαν καὶ τὴν ἔριν μεταξὺ προσώπων καὶ τάξεων, αἵτινες πολλὰ ἠδίκησαν πρότερον τὴν πόλιν καὶ συνεχιζόμεναι θὰ ἀδικήσωσιν αὐτὴν ἔτι μᾶλλον ἐν τῷ μέλλοντι.

Ποιούμεθα ἔκκλησιν εἰς τὴν φιλοπατρίαν ἀμφοτέρων τῶν ἀντιτιθεμένων μερίδων, συνιστῶμεν τὴν ἀδελφικὴν σύμπραξιν καὶ συνεργασίαν ὑπὲρ τῆς πόλεως, διαλυομένων τῶν συνδυασμῶν καὶ τῶν κομματικῶν συνασπισμῶν.

Ἂς ἀφεθῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων δημοτ. συμβούλων ἄνευ οὐδενὸς ἐπηρεασμοῦ εἰς τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Συμβούλων, ἂς ἀποφασίσῃ μεταξὺ τούτων ὁ κλῆρος διὰ τὸν πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

Οὕτω ἐκλείπει μία αἰτία τῆς διχονοίας. ἡ προσωπικὴ φιλοδοξία καὶ ἀντιφιλοτιμία, καθίσταται δὲ ὁλόκληρον τὸ Συμβούλιον ὑπεύθυνον ἐνώπιον τοῦ λαοῦ διὰ τὰ τοῦ Δήμου, ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως καὶ παραγωγῆς τῶν ὁποίων θὰ συνεργασθῶσι πάντες, ἀποκτύοντες ἀπὸ κοινοῦ τῆς ἐμπιστοσύνης σύμπαντος τοῦ λαοῦ.

Ἡ Πάφος, ὅπου αἱ τοπικαὶ ἀντιθέσεις καὶ ἔριδες παρετάθησαν μέχρι χθές, ὡμονόησεν· ἡ Λεμεσὸς, ὅπου τὰ κομματικὰ πάθη εἶχον κορυφωθῇ, διατελεῖ σήμερον ἐν ἁρμονίᾳ, ἡ Λευκωσία, τὸ κέντρον τοῦ δεκαετοῦς ἀγῶνος, ἡσυχάζει, καὶ ἡ δι' ὅλου τοῦ χρόνου τούτου ὁμονοήσασα καὶ συναγωνισθεῖσα Λάρναξ διχονοεῖ, διχάζεται καὶ διαιρεῖται εἰς ἀντίπαλα μέρη, ἐνῷ ἔχει ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην πόλιν ἐν τῇ νήσῳ ἀνάγκην τῆς ἡνωμένης καὶ ὁμοφώνου συμπράξεως καὶ συνεργασίας ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως αὐτῆς καὶ πρὸς ἀποσόβησιν τῶν ἐπαπειλούντων κινδύνων.

Κάτω λοιπὸν οἱ ἀντίπαλοι συνδυασμοί, κάτω αἱ προσωπικαὶ φιλοδοξίαι καὶ ἀντιθέσεις καὶ ζήτωσαν ἡ ἕνωσις καὶ ὁμόνοια πάντων ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθούσης Λάρνακος!

ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ

Πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν ὁ Ἐντιμ. Ἀρχιδικαστὴς παρ' ἡμῖν, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ τῆς Κεντρ. Κυβερνήσεως συνέταξε καὶ ἐφήρμοσε δικαστικοὺς θεσμοὺς, καθ' οὓς αἱ ἀγωγαὶ διὰ χρέη μέχρι £ 10. 0. 0. ὑπήχθησαν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἑνὸς τακτικοῦ Δικαστοῦ παρ' ἑκάστῳ Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ ἐν Κύπρῳ, καὶ βραδύτερον παρεχωρήθη τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τοὺς Κωμοδίκας Μόρφου καὶ Λεύκας καὶ μετ' αὐτοὺς καὶ εἰς ἄλλους Κωμοδίκας ἐν τῇ Νήσῳ.

Διὰ τῶν αὐτῶν θεσμῶν ὡρίσθη τέλος δι' ἕκαστον κλητήριον **δύο σελλένεα**, καὶ τοῦτο ἀνεκούφιζε τοὺς ὀφειλέτας.

Φαίνεται ὅμως ἡ Κυβέρνησις εὗρεν ὅτι ἡ ἀνακούφισις αὕτη συνεπάγεται ἐλάττωσιν τῶν δικαστικῶν προσόδων, καὶ ταύτας περὶ πολλῷ πλείονος ποιουμένη ὑπήγόρευσε νέους θεσμοὺς διὰ τοῦ Ἐντιμ. Ἀρχιδικαστοῦ, δι' ὧν τὸ τέλος ἑκάστου κλητηρίου ἐπὶ ἀγωγῶν διὰ χρέος ἄνω τῶν £ 5.0.0 ἢ δι' ἐπέμβασιν εἰς ἀκίνητον περιουσίαν ἀξίας ἄνω τῶν £10.0.0 ἀναβιβάζεται εἰς **πέντε σελλένεα**.

Ὅπερ δὲ χεῖρον, ἐνῷ ἐπὶ ἀγωγῶν ἀπὸ £10—20 ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου τὸ τέλος ἑκάστου κλητηρίου εἶνε **πέντε σελλένεα** καὶ δι' ἕκαστον ἀντίγραφον **ἓν σελλίνιον**, διὰ τὰς ἀγωγὰς ἀπὸ £5—10 οὐδὲν τοιοῦτο προνοεῖται, καὶ συνεπῶς, ἂν συμπέσῃ εἰς μίαν τοιαύτην ἀγωγὴν ἐναγόμενοι νὰ εἶναι τρεῖς ἢ τέσσαρες, τοῦθ' ὅπερ συνηθέστατον, θὰ ὑποχρεῶνται οἱ ἐνάγοντες νὰ καταβάλλωσι 15—20 σελλίνια δι' ἑκάστην ἀγωγήν.

Πολλάκις ἡ φιλανθρωπία καὶ ἡ εὐσπλαχνία ὑπὲρ τῶν ἐναγομένων προσβλήθη ὡς ἀφορμὴ θεσμῶν τινων δικαστικῶν, ἀλλ' αἴρεται ἡ πρόφασις αὕτη ὑπὸ τῶν νέων τούτων θεσμῶν οἵτινες τὰ συμφέροντα τῶν ἐναγομένων φωρῶνται θυσιάζοντες εἰς τὰς προσόδους τῆς Κυβερνήσεως

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Οἰκοδομὴ δημοτικῶν γραφείων.

Γνωστοποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Λευκωσίας ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ εἰς ἐργολαβίαν τὴν οἰκοδομὴν Δημοτικῶν γραφείων ἅτινα θὰ ἀνεγερθῶσιν ἐν γηπέδῳ ἀνήκοντι τῷ Δημαρχείῳ καὶ κειμένῳ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἐμιργέ.

Προσφοραὶ ἐπὶ τούτῳ θὰ γίνωσι δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς μεταπροσεχοῦς Δευτέρας 10)23 τοῦ παρόντος μηνὸς Μαρτίου.

Τὸ σχέδιον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ ἀνεγερθῇ τὸ κτίριον καὶ σημειώσεις τῶν λεπτομερειῶν ὑπάρχουσι κατατεθειμέναι ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημαρχείου πρὸς μελέτην καὶ ὁδηγίαν παντὸς βουλομένου.

Αἱ προσφοραὶ ἐσφραγισμέναι θὰ παραδίδωνται εἰς χεῖρας τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δύνανται δὲ νὰ γίνωσι τοιαῦται χωριστὰ διὰ τὴν οἰκοδομικὴν καὶ τὸ δι' αὐτὴν ὑλικὸν καὶ χωριστὰ διὰ τὴν ξυλείαν καὶ τὴν κατεργασίαν αὐτῆς ἢ καὶ ἡνωμένως δι' ὅλα.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δὲν εἶνε ὑποχρεωμένον νὰ δεχθῇ τὴν μικροτέραν ἢ καὶ οἱανδήποτε προσφοράν.

Ἐκ τοῦ Δημαρχείου Λευκωσίας τῇ 12 Μαρτίου 1914 ἔ. ν.

(ὑπογρ.) **Α. Ἀτασίδης**
Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΦΘΑΣΕ καὶ πάλιν μεγάλη ποσότης **Ἀγγλικῶν στεγνῶν δοκῶν** πρώτης ποιότητος καὶ ἀντοχῆς διαφόρων μεγεθῶν, εἰς τὸ γνωστὸν ἐν Λευκωσίᾳ κατάστημα

Χ. Μ. ΘΕΟΧΑΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Σ[ΙΑΣ]

Τιμαὶ πολὺ χαμηλαί.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΤΕΛΕΤΑΙ

Ἡ π. Κυριακὴ, πρώτη τῆς τεσσαρακονθημέρου πρὸ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὡρίσθη εἰς ἀνάμνησιν τῆς νίκης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τῶν διωγμῶν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου, κατὰ τῶν ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς ἀναφυεισῶν αἱρέσεων καὶ τοῦ δινγμοῦ τῶν Ἁγ. Εἰκόνων.

Ἡ ἡμέρα αὕτη προσέλαβε φέτος ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα παρ' ἡμῖν, διότι κατ' αὐτὴν ἐπανηγυρίσθη καὶ ἡ ἐπέτειος τῆς πτώσεως τοῦ Μπιζανίου καὶ τῆς ἁλώσεως τῆς πολυθρυλήτου πόλεως τῶν Ἰωαννίνων διὰ δοξολογιῶν καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον.

Ἐν Λευκωσίᾳ οἱ κ. κ. καθηγηταὶ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια ὡμίλησαν εἰς τρεῖς διαφόρους ναοὺς τῆς πόλεως ἡμῶν, ἐν τῷ καθεδρικῷ δὲ ναῷ, ἐν ᾧ ἱερούργησεν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐτελέσθη δοξολογία, συγκεντρωθέντος ἐκεῖ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου καὶ πολλῶν πολιτῶν.

Ὁ ἔγκριτος Θεολόγος κ. Σπ. Σπυριδάκης ἀνέπτυξε σαφῶς καὶ εὐφραδῶς τὰ κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην καὶ ὑπέμνησε τὴν σημασίαν, ἣν ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία ἀποδίδει εἰς τὴν παρουσίαν τῶν ἁγ. Εἰκόνων ἐν τοῖς Ἱ. ναοῖς, πρὸς προσκύνησιν αὐτῶν, μεταβαίνουσαν εἰς τὸ εἰκονιζόμενον ἱερὸν πρόσωπον καὶ οὐχὶ πρὸς λατρείαν ὡς ἐκ πλάνης δεινῆς πράττουσι χριστιανοί ἀμαθεῖς.

Κατὰ τὴν δοξολογίαν, ὁ ἑλλόγ. Γυμνασιάρχης κ. Στίλπ. Κυριακίδης, εἶπε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξάρας δεόντως τὴν ἀκατάβλητον καρτερίαν καὶ ἀντοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως πρὸ τοῦ Μπιζανίου καὶ τῶν Ἰωαννίνων, ἐν δριμυτάτῳ χειμῶνι καὶ τοῦ ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ αὐτοῦ δι' οὗ ἐπετελέσθησαν τὰ νέα πολεμικὰ κατορθώματα ἐφάμιλλα πρὸς τὰ λαμπρότερα τούτων δι' ὅλης τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας ἡμῶν.

Μακρὰν τῆς βαθείας θρησκευτικῆς κατανύξεως καὶ τῆς ἐθνικῆς εὐφροσύνης ἐκρατήθησαν ὅσοι δυστυχεῖς Ἑλληνόπαιδες παρεδόθησαν οἰκτρὰ λεία εἰς τὰς προπαγανδικὰς Σχολὰς, ἀποξενούμενοι τῆς εὐγενεστέρας ἐθνότητος καὶ καθιστάμενοι κοσμοπολῖται Λεβαντῖνοι τῆς χειρίστης ζύμης καὶ μορφῆς.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τῇ π. Παρασκευῇ ἀντήχησεν ὑπὸ τοὺς θόλους τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὁ **Ἀκάθιστος Ὕμνος**, ὅστις ἀπὸ δύο ἤδη ἐτῶν εἰσέδυε βαθύτερον εἰς τὰ στέρνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκκλησιάσματος καὶ ἐξεγείρει ἐντονώτερα καὶ ὑψηλότερα συναισθήματα.

Συγκινεῖ καὶ ἐνθουσιάζει πᾶσαν καρδίαν Ἑλληνικήν, ὡσεὶ συνετέθη καὶ ἐμελίσθη χθὲς ἔτι, διατηρῶν ἄλην τὴν ἐξαρσιν καὶ ἐνθουσιαστικὴν ἐμπνευσιν τῶν πρώτων του ἡμερῶν.

Ἀμφισβήτησίς τις ὑπάρχει περὶ τοῦ χρόνου τῆς συνθέσεως τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, ἀλλὰ τόσον θαυμασίως προσαρμόζεται πρὸς τὰς μεγάλας καὶ ἐνδόξους νίκας τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου καὶ πρὸς τὴν θαυμασίαν σωτηρίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Χοβάτων μετὰ Βουλγάρων καὶ Περσενέγγων, ὥστε ἀναγκαίως πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ σύνθεσις καὶ ὁ μελισμὸς αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐνδοξοτάτους ἐκείνους καιρούς.

Τὸ θαῦμα τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου συνετελέσθη καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ὅταν ὑπὸ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως καὶ ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀνοίας ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς καθίστατο ἀνίκανος νὰ καταδύσῃ περαιτέρω τὸν πανικόβλητον Τουρκικὸν στρατὸν καὶ καθηλοῦτο πρὸ τῆς Τσατάλτσας ἀκίνητος, παρέχων τὸν δέοντα χρόνον πρὸς ἀνασύνταξιν τῶν Τούρκων.

Ἅπαξ ἔτι ἡ πολιοῦχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ὁδηγήτρια ἀπέκρουσε μακρὰν τῆς Πόλεως αὐτῆς τοὺς αἰωνίους πολεμίους τοῦ Ἑλλην. Χριστιανισμοῦ καὶ διέσωσε τὸ Βυζάντιον ἐπιφυλάσσουσα τοῦτο εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους καὶ κυρίους του.

Ὁ Ἑλληνισμὸς μετὰ νέας ζέσεως μετὰ νέου ἐνθουσιασμοῦ ᾄδει καθ' ἑκάστην ἑσπερινὴν ἀκολουθίαν τῆς Παρασκευῆς

«Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια»

καὶ ἀνακαλεῖ ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς του τὴν ἐπιτακτικὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων ὧν τέρμα ἔχει θέσει ἡ ἐθνικὴ ἱστορία του τὴν ἔνδοξον τῆς Ὀδηγητρίας Πόλιν.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΣ Ο ΣΩΦΡΟΝΙΣΜΟΣ

Νήπιά τινα ἐκ τῆς ἐνορίας Ἀποστ. Λουκᾶ φοιτῶντα εἰς τὸ κατὰ τὴν ἐνορίαν Χρυσαλινιωτίσσης Νηπιαγωγεῖον κατ' ἀνάγκην διέρχονται διὰ τουρκικῶν συνοικιῶν. Ἐκεῖ Τουρκόπαιδες ὑπείκοντες εἰς τὰ κληρονομικὰ ἐνστικτα ἐπετίθεντο κατὰ τῶν νηπίων τούτων καὶ τὰ ἀφῄρουν κονδύλια ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, καὶ ὅσα τούτων δὲν εἶχον τι νὰ προσφέρωσιν ἐκακοποιοῦντο κατὰ τὸν ἰδιάζοντα εἰς τὴν φυλὴν τῶν τουρκοπαίδων τρόπον.

Οἱ μικροὶ οὗτοι κοκοποιοὶ ἀπέρῃσαν ὀχληρότατοι θρασυνόμενοι περισσότερον. Ἑλληνόπαιδες τῆς αὐτῆς ἐνορίας ἀδελφοὶ ἢ συγγενεῖς τῶν λῃστευομένων καὶ κακοποιουμένων νηπίων ἀνέλαβον νὰ καταστείλωσι τὰς ἁρπακτικὰς ἐπιθέσεις τῶν τουρκοπαίδων καὶ καιρεφυλακήσαντες ὁλίγοι αὐτοὶ πρὸς πολλοὺς, καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαβόντες τοὺς μικροὺς κακοποιοὺς ἐπετέθησαν μετὰ τῆς νεοελληνικῆς ὁρμῆς καὶ ἐδίδαξαν αὐτοὺς ὅτι παρῆλθον ἀνεπιστρεπτεὶ οἱ χρόνοι τῆς βίας καὶ τῆς ἁρπαγῆς.

Τὰ νήπια ἀπηλλάγησαν τῶν μικρῶν βαρβάρων διωκτῶν αὐτῶν καὶ ἀνενόχλητα προσέρχονται ἤδη εἰς τὸ Νηπιαγωγεῖον.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΞΕΝΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ

Ξένος τις ἐδοιπόρος παρερχόμενος πρὸ τοῦ Νηπιαγωγείου τῆς Χρυσαλινιωτίσσης καὶ ἀντιληφθεὶς τοὺς ἐσμοὺς τῶν νηπίων εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ καὶ παρηκολούθησε τὴν διδασκαλίαν, ἀφῆκε δὲ σημείωσιν τῶν ἐντυπώσεών του τὴν ἑξῆς:

Nicosia Infant School
at the Ramparts

Aliniotissa, 11 October 1913.

I visited this very interesting Kindergarten to day.

The system is like Ours in U.S.A. O.K.

Every one is happy and the Kids are sparking like fun.

HENRY STOUART
Walking round the Worlds
San Diego—California
14 Sept. 1910—1 Jan. 1915
at home.

Ἤτοι:

Λευκωσία Νηπιαγωγεῖον
ἐπὶ τῶν Προμαχώνων

Ἁλινιώτισσα 11 Ὀκτωβρ. 1913.

Ἐπεσκέφθην τὸ λίαν ἐνδιαφέρον τοῦτο νηπιαγωγεῖον σήμερον.

Τὸ σύστημα εἶνε ὅμοιον πρὸς τὸ ἰδικόν μας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ο.Κ. Ὅλα εἶνε εὐτυχῆ καὶ τὰ νήπια σπινθηροβολοῦσιν ὡς ἡ χαρά.

ΕΡΡ. ΣΤΟΥΑΡΤ
περιηγητὴν ἀνὰ τὸν Κόσμον
ἀπὸ Σὰν-Διέγο Καλιφορνίας
τῇ 14 Φεβρ. 1915
εἰκάδι

Πρὸ πολλοῦ ὑπάρχουσαν τὴν σημείωσιν ταύτην δημοσιεύομεν τώρα ἵνα δείξωμεν ὅτι ἐνῷ πάντας σχεδὸν λανθάνει τοὺς συμπολίτας ἡ λειτουργία τῶν Νηπιαγωγείων μας, ἐδοιπόρος ἀπὸ τῆς δύτικῆς παραλίας τῆς Β. Ἀμερικῆς περιερχόμενος τὸν κόσμον ἐσταμάτησε τὸν δρόμον του ἵνα θαυμάσῃ τὰ νήπιά μας σπινθηροβολοῦντα ὑπὸ χαρᾶς καὶ τὰ Νηπιαγωγεῖα μας νὰ εὕρῃ εἰς τὸ ὕφος τῶν Ἀμερικανικῶν τοιούτων.

Οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶνε ὁ Ἀμερικανὸς περιηγητὴς, διὰ τῶν ὀλίγων γραμμῶν του ἔδειξεν ὅτι γνωρίζει καλῶς τὴν ἀξίαν, καὶ τὴν σημασίαν τῶν Νηπιαγωγείων, τιμὴ δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν κοινότητα τοιαῦτα συντηροῦσαν Νηπιαγωγεῖα.

Ἐντούτοις ὑπάρχουσί τινες Ἑλληνικαὶ ἢ Ἑλληνόφωνοι οἰκογένειαι ἀποστέλλουσαι τὰ νήπιά των εἰς τινα ξένα καὶ ἀλλόθρησκα σχολεῖα φονεύουσαι ἐν τρυφερωτάτῃ ἡλικίᾳ καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶν.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΧΑΡΤΗΝ

Ἀρνηθέντος τὴν συνεργασίαν του τοῦ Π. Μητροπολίτου Κιτίου εἰς τὴν συναρμολόγησιν τῶν τροποποιήσεων καὶ τῶν προσθηκῶν ἐπὶ τοῦ Σχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνῆλθεν εἰς Λευκωσίαν ὁ Μ. Πρόεδρος Κηρυνείας ἵνα ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν ἐν Λευκωσίᾳ Βουλευτῶν ἐκτελέσωσι τὴν ἐργασίαν ταύτην.

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Γενομένης τῆς ἐκκυβεύσεως τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου τῇ π. Κυριακῇ ἐν Ἀθήναις ἐκέρδησαν πρῶτοι οἱ ἀριθμοὶ **76,786** καὶ **39,274**.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ θὰ ἀρξηται τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τῇ μεταπροσεχεῖ Τρίτῃ 11|24 Μαρτίου.

◆◆◆

ΤΟΥ ΑΓ. ΚΑΣΙΑΝΟΥ ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ ἀντὶ σήμερον θὰ πανηγυρισθῇ μεθαύριον Κυριακὴν ἐν τῷ φερωνύμῳ Ναῷ, ἱερουργοῦντος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου.

◆◆◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ὁ χρηστὸς νέος κ. Γεώργιος Γεωργιάδης ὑποδηματοποιὸς ἐμνηστεύσατο τὴν σεμνὴν Δεσποινίδα Βικτωρίαν Στυλιανοῦ.

Εἰς τοὺς μνηστευθέντας εὐχόμεθα ταχὺν τὸν ὁμέναιον. Γ. Δ.

◆◆◆

ΚΥΠΡΙΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ. Μετὰ χαρᾶς ἀνέγνωμεν ἐν τῷ ἀττικῷ τόπῳ ὅτι Κύπριοι νέοι ἐπιδίδονται εἰς τὴν μουσικὴν καὶ εὐδοκιμοῦσιν εἰς αὐτήν.

Ὁ κ. Χ. Π ε τ ρ ό π ο υ λ ο ς, Λευκωσιάτης μετέσχε κουαρτέτου τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας μετ' ἄλλων Κυπρίων νέων καὶ τῶν κ. κ. Ἰωάν. Παπαδημητρίου καὶ Κ. Ι. Λάββα καὶ κατεχειροκροτήθησαν πάντες διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν τέχνην τῆς ἐκτελέσεως.

◆◆◆

ΕΝ ΤΩ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΩ «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ». ἠλεκτροφωτίστω ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς π. Τετάρτης, ἐξετέλεσε ἀπολαυστικωτάτην συναυλίαν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου ὁ διακεκριμένος κλειδοκυμβαλιστὴς κ. Φ. Μοράλε.

Οἱ παριστάμενοι καὶ τῆς Μουσικῆς εἰδήμονες ἡμέτεροι καὶ ξένοι κατεχειροκρότησαν τὴν ἐκτέλεσιν πασῶν τῶν συνθέσεων. Ἀρκεῖ νὰ παραθέσωμεν τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας, ἵνα δείξωμεν καὶ τοῦ καλοῦ τύχευ τὴν ἱκανότητα καὶ τῆς συναυλίας τὴν μουσικὴν ἀξίαν.

ΜΕΡΟΣ Α'

Ἐμπρός! Ἐμβατήριον εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ΙΒ')	ὑπὸ Φ. Μοράλε.	
Grand Marche Tanbauser	ὑπὸ	*Vagner*
Cascade des Roses	»	*Ascher*
ze Valse de Concert	»	*Dourand*
Edelweiss (Νυκτφδία)	»	*Lange*
Semiramis (Ouverture)	»	*Rossini*

ΜΕΡΟΣ Β'

Rêve des Anges	»	*Morale*
ze Rhapsodie Hongroise	»	*Listz*
Thais	»	*Massenet*
Cavatina	»	*Raff*
Si j' etais Roi	»	*Adam*

◆◆◆

ΕΙΣ ΛΕΙΒΑΔΙΑ τῆς Λάρνακος μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐπανηγυρίσθη ἡ ἐπέτειος τῆς πτώσεως τοῦ Μπιζανίου καὶ τῆς ἁλώσεως τῶν Ἰωαννίνων ὑφ ὁλοκλήρου τῆς κοινότητος. Τὴν ἐθνικὴν σημαίαν καὶ τὰ λάβαρα ἔφερον τέσσαρες φουστανελλοφόροι ἀγωνισταὶ ἀμφοτέρων τῶν πολέμων, ἀποτελοῦντες ζωντανὴν ἀναπαράστασιν τῆς ἐνδόξου ἁλώσεως καὶ ἄριστον παρέχοντες ἑαυτοὺς παράδειγμα εἰς τοὺς μικροὺς μαθητάς.

Ὁ ἐνθουσιώδης διδάσκαλος κ. Σ. Γεωργιάδης εὐφραδῶς καὶ εὐγλώττως ἐξῆρε τὸ ἔνδοξον γεγονὸς ἐπῆρε τὸ ἐγκώμιον τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τοῦ Στρατηλάτου καὶ Βασιλέως Κωνσταντίνου ΙΒ'

ΔΗΛΩΣΙΣ

Χάριν ἁπλῶς τῆ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἀθῆναι 21)6 Μαρτίου.—Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, ἐπιτεθείσης τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. Βενιζέλος προέβη εἰς δηλώσεις ἐξηγήσας ὅτι ἡ ἐκκένωσις τῆς Β. Ἠπείρου ἦτο διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑποχρεωτική.

Εὔχομαι, εἶπεν, ὅπως οἱ Ἠπειρῶται ἐγκαταλείψουν τὸν ἀγῶνα, ὅστις εἶνε ἐπιζήμιος, εὐελπιστῶ δὲ ὅτι αἱ Δυνάμεις θὰ παράσχωσι τὰς ζητηθείσας ἐγγυήσεις διὰ τὸν πληθυσμόν.

Οἱ ἔφεδροι τοῦ 1910 ἀπελύθησαν.

Ἀθῆναι, 22)7.—Ἡ ἐπέτειος τῆς ἁλώσεως τῶν Ἰωαννίνων ἑωρτάσθη χθὲς μεγαλοπρεπῶς.

Κανονιοβολισμοὶ ἐχαιρέτισαν τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας, ἔλαβε δὲ χώραν παράταξις καὶ δοξολογία εἰς τὴν Μητρόπολιν. Οἱ Βασιλεῖς παραστάντες ἐπευφημήθησαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ἀθῆναι 25)10.—Ἐν τῇ Βουλῇ ἐξακολουθεῖ θυελλώδης συζήτησις ἐπὶ τοῦ Ἠπειρωτικοῦ ζητήματος. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιτίθεται δριμύτατα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Στρέϊτ ἀνεκοίνωσε τὴν Αὐστροϊταλικὴν διακοίνωσιν, δι' ἧς δηλοῦται ὅτι αἱ δύο Δυνάμεις ἀναγνωρίζουν προνόμια εἰς τοὺς Ἠπειρώτας.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτριτολόγησε διὰ δικαιολογήσας τὴν ἐπιβεβλημένην πολιτικήν.

ΤΑ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

—Ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας.

Αἱ ἐνέργειαι τῶν αὐτονομιακῶν ἐνισχύοντιι ὁλονέν. Εἰς τὰ μέχρι τοῦδε κέντρα των προστέθη καὶ τὸ Λεσκοβίκι, ὅπου κατ' ἐκεῖθεν αὐθεντικὰς πληροφορίας, πολυπληθὴς συγκέντρωσις ἐνόπλων ἐκ τῶν πέριξ ἐκήρυξε πρὸ τοῦ στρατῶνος τὴν αὐτονομίαν μεταβᾶσα δι' εἰς τὴν Μητρόπολιν, καθηγίασε τὴν σημαίαν τῆς αὐτονόμου πολιτείας, τὴν ὁποίαν, μετὰ λόγον τοῦ Μητροπολίτου, παρέδωκεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν Λεόντιον.

Εἰς τοὺς Ἁγίους Σαράντα ἐξ ἄλλου, ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ ἀνακηρυχθέντος ἀρχηγοῦ τῶν ἱερῶν λόχων τῆς περιφερείας Δελβίνου συνταγματάρχου Τούλη, οἱ αὐτονομικοί, οἱ ὁποῖοι μέχρι τοῦδε εἶχον σεβασθῇ τὰς ἀρχάς, τὰς κατέλυσαν ἐν θορύβῳ καὶ διώρισαν ἐντοπίους, ἀρνούμενοι νὰ ὑπακούσουν εἰς οἱανδήποτε παρόρμησιν.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Αὐλῶνα ἔφθασεν ἀπεσταλμένος τῆς προσωρινῆς τοῦ Ἀργυροκάστρου Κυβερνήσεως ὁ πρόκριτος τοῦ Δελβίνου Μεχμὲτ Ἄλῆς, ὅπως συνεννοηθῇ ἐπὶ τῆς παροχῆς ἀσφαλιστικῶν ἐγγυήσεων διὰ τοὺς Ἠπειρώτας—ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὰ προνόμια τῶν ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων καὶ τὴν συμμετοχήν των εἰς τὴν χωροφυλακὴν τῆς Ἀλβανίας. Διατείνονται μάλιστα αἱ Αὐστριακαὶ ἐφημερίδες ὅτι ὁ ἀπεσταλμένος ἔλαβε καὶ βεβαίωσιν τοῦ κ. Ζωγράφου περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ Ἀλβανικοῦ καθεστῶτος ὑπὸ τῶν κηρυξάντων τὴν αὐτονομίαν, ἂν αἱ δοθησόμεναι ἐγγυήσεις κριθοῦν ἐπαρκεῖς. Τὸ σημεῖον ὅμως τοῦτο δεῖται ἐπιβεβαιώσεως.

Τὸ Ὑπουργ. Συμβούλιον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, διεσκέφθη ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐπὶ μακρόν, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῆς ὁλονὲν σοβαρώτερον ἐξελισσομένης αὐτονομικῆς καταστάσεως, ἐν σχέσει καὶ πρὸς τὴν βραδύτητα τῆς ἀπαντήσεως τῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὰς ζητηθείσας ἐγγυήσεις.

Ἡ Κυβέρνησις ἐξῆτασεν ἰδιαιτέρως τὰ συμβαίνοντα εἰς Ἁγίους Σαράντα, δεδομένου δ' ὅτι πρόκειται περὶ συγκεντροῦντος διεθνῆ συμφέροντα λιμένος, εἰς τὸν ὁποῖον διατάραξις τῆς τάξεως ὑπὸ τῶν κατωλυσάντων τὰς ἀρχὰς αὐτονομικῶν δὲν θὰ ἦτο ἐπιθυμητή, ἔκρινεν ἐπιβαλλομένην τὴν ἀνάγκην λήψεως ναυτικῶν τινων μέτρων ὑπὲρ τῆς τάξεως, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ συνεννοήθη μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν.

Αἱ περὶ ὅλου τοῦ ἄλλου μέρους τῆς βορείου Ἠπείρου πληροφορίαι τῆ. Κυβερνήσεως, ἐπιβεβαιοῦσαι ἄχρι τήρησιν τῆς τάξεως, ἦσαν φύσεως ἐν τελεῖ καθησυχαστικῆς.

Τὴν νύκτα ἐλήφθη τηλεγράφημα τοῦ νομάρχου κ. Βερατίου, ἀγγέλλον ὅτι ἐμβαίνει μετὰ τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπῆς εἰς Δυρράχιον, ὅπου θὰ παρατηρηθῇ κατὰ τὴν Παρασκευήν, ὡς ὑπολογίζεται, ἀποβίβασιν ἐκεῖ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Ἀλβανίας.

«Πατρὶς» 22 Φεβρουαρίου.

Ἀθῆναι 19)4 Μαρτίου Ὁ Καζᾶς τῆς Κορυτσᾶς κατελείφθη ὑπὸ τῆς Ἀλβανικῆς χωροφυλακῆς ἄνευ ἀντιστάσεως Ἡ Ἀλβανικὴ σημαία ἐν τούτοις δὲν ὑψώθη διότι οἱ Ἀλβανοὶ στρατιῶται διαφωνοῦν καὶ οἱ μὲν μωαμεθανοὶ ζητοῦν ὅπως ὑψωθῇ ἡ ἡμισέληνος, οἱ δὲ χριστιανοὶ ἡ σημαία μετὰ τοῦ Διακεφάλου Ἀετοῦ.

Βιέννη, 5.—Ὁ πρόεδρος τῆς Ἠπειρωτικῆς Κυβερνήσεως κ. Ζωγράφος ἀπέστειλεν εἰς Αὐλῶνα τὸν ἐκ Δελβίνου Ἀλβανὸν Μωχάμετ Ἄλυ πασᾶν, ἵνα συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν ἀναγκαίων ἐγγυήσεων εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν πληθυσμόν.

Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι θὰ σεβασθῇ τὰς ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων, ὅταν ὅμως ἡ Ἀλβανία παραδεχθῇ τὰ αἰτήματά της.

Ρώμη, 20)5.— Ἡ Διεθνὴς Ἐλεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀλβανίας, εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεώς της τῆς 20 Φεβρουαρίου, κατεχώρισε δήλωσιν δι' ἧς παρέχεται ἐγγύησις ἀπολύτως περὶ τῆς ἀνεξιθρησκείας ἐν Ἀλβανίᾳ. Ἡ ἐγγύησις αὕτη, ἥτις θ' ἀποτελέσῃ ἓν τῶν ἄρθρων τοῦ καταστατικοῦ χάρτου βασίζεται ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τῆς Βερολινείου Συνθήκης, περὶ τῆς ἰσότητος τῶν θρησκευμάτων ἐν Τουρκίᾳ.

Τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐξεκένωσαν τὸ Τεπελένιον. Ἡ «Τριμποῦνα» σχολιάζουσα τὸ γεγονὸς, παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐτήρησε τὰς ὑποσχέσεις του.

Ὁ «Ταῦρος» φέρων τὸν Πρίγκηπα Βῆδ ἀνεχώρησεν ἐκ Τεργέστης σήμερον, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ καταδρομικοῦ «Γκλουσέστερ» καὶ τοῦ γαλλικοῦ «Μπρουΐξ». Παρὰ τὸ ἄκρωτήριον Σαλβατόρε τὸ ἰταλικὸν καταδρομικὸν «Κουάρτο» μετὰ τοὺς συνήθεις χαιρετισμοὺς, ἠνώθη μετὰ τῶν λοιπῶν σκαφῶν τῆς συνοδείας. Ὁ Πρίγκηψ θὰ φθάσῃ εἰς Δυρράχιον αὔριον τὴν πρωΐαν. Ὁ συνταγματάρχης Φίλιπς συνοδευόμενος ὑπό τινων ἀξιωματικῶν τῶν διεθνῶν ἀγημάτων τῆς Σκόδρας μετέβη εἰς Δυρράχιον ἵνα ὑποδεχθῇ τὸν Πρίγκηπα.

Ἀθῆναι, 21)6 Μαρτ.—Τὰ Ἀλβανικὰ πράγματα εἶνε χαώδη. Εἰς τὸ Ἐλβασὰν συνάπτονται μάχαι μεταξὺ τῶν κατοίκων καὶ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ἐσσάτ. Εἰς τὸ Δυρράχιον ἡ χωροφυλακὴ ἐστασίασεν.

Τὸ χωρίον Φράσσαρι παρεδόθη εἰς τὴν Ἀλβανικὴν χωροφυλακὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι τοῦ Τεπελενίου ἐκπατρίζονται.

Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἐξακολουθεῖ περιπολῶν μεταβαίνων ἐκ Κερκύρας εἰς Αὐλῶνα.

Ἀθῆναι, 23)8—Ἐπεκτεθέντος τοῦ Ἠπειρωτικοῦ κινήματος εἰς Ἁγίους Σαράντα, ὅπου ἀπεπέμφθησαν αἱ ἀρχαί, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλε πολεμικὸν πρὸς ἀποκλεισμὸν τοῦ λιμένος, εἰδοποιήσασα περὶ τούτου τὰς Δυνάμεις.

Ἡ ἀντιπολίτευσις ὑπέβαλεν ἐπερώτησιν εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὸν ἀποκλεισμόν, ἥτις θὰ συζητηθῇ αὔριον Δευτέραν.

Εἰς τὴν Κόνιτσαν αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ συνέλαβον τὸν Μητροπολίτην, μέλος τῆς προσωρινῆς συνταγματικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ συνταγματάρχης Δούλης, Ἠπειρώτης, προσεχώρησεν εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα.

Ἀθῆναι, 24)9. Ὁ Σ. Μητροπολίτης Κονίτσης ἐλευθέρως μετέβη εἰς τὸ Λεσκοβίκιον.

Οἱ ἱερολοχῖται τῶν Ἁγ. Σιράντα ἀπεπειράθησαν ν' ἁρπάσουν ὅπλα ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὁπλοθήκης, ἀλλὰ τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐπυροβόλησαν καὶ ἐτραυμάτισαν τέσσαρας.

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι αἱ Δυνάμεις μελετῶσιν ὅπως, συγκαταθέσει τοῦ ἡγεμόνος Βῆδ, παραχωρηθῇ προσωρινὴ αὐτονομία εἰς τὴν Β. Ἤπειρον.

Δυρράχιον, 24)9.—Ὁ Τουρχὰν πασᾶς ἐπιλεγράψησεν εἰς τὸν Πρίγκηπα ὅτι θὰ φθάσῃ τὴν 27)12 Μαρτίου. Ὁ Πρίγκηψ ἐδέχθη χθὲς πολλὰς ἀντιπροσωπείας τοῦ ἐσωτερικοῦ ὡς καὶ ἄλλας τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἀλβανικῶν ἀποικιῶν. Λέγεται ὅτι ἐπιτροπὴ ἐκ 500 Μιρδιτῶν καὶ Μαλισσόρων θὰ φθάσῃ αὔριον ἐκ Σκόδρας.

Ἡ πόλις ἐσκιρτᾷ. Τὸ πλῆθος τρέχει εἰς τὰς ὁδοὺς ζητωκραυγάζον τοὺς Ἀναξιτας. Τὸ ὑπουργεῖον θὰ σχηματισθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Εἰς τὴν προσφώνησίν του ὁ Ἐσσὰτ πασᾶς εἶπεν ὅτι ὁ Πρίγκηψ θὰ ἦναι δεύτερος Σκενδέρμπεης καὶ ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ ὑπολογίζουσιν ἐπ' αὐτοῦ διὰ τὴν μεγάλυνσιν τῆ. χώρας.

Ἀθῆναι 25)10

Εἰς τὸ Τεπελένιον συνήφθη σφοδροτάτη μάχη μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἀλβανικῶν στιφῶν, τὰ ὁποῖα ἐδεκατίσθησαν ἐνισχυθέντα κατόπιν προσέβησαν εἰς ἀντεπίθεσιν.

Ἡ Κολώνια παρεδόθη εἰς τὴν ἀλβανικὴν χωροφυλακήν.

ΔΙΑΣΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Πρὸς τὴν Διεθνῆ Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐλέγχου

Αὐλῶνα

«Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω πρὸς ὑμᾶς ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν, ἃς προτίθενται ἐντὸς τακτικῆς προθεσμίας νὰ ἐκκενώσωσι τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα συνελθόντες εἰς Ἀργυρόκαστρον τὴν 4 Φεβρουαρίου καὶ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι διεκήρυξαν ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ἀποτελέσωσιν ἀνεξάρτητον κράτος ὑπὸ διεύθυνσιν προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ἧς ἐξελέγην πρόεδρος ἀνατεθείσης αὐτῇ πάσης ἐξουσίας μέχρι συγκλήσεως συντακτικῆς συνελεύσεως. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη δυνάμει ἀπαραγράπτου δικαιώματος παντὸς λαοῦ διαθέτοντος τὰ καθ' ἑαυτόν. Παρὰ τὸν σεβασμὸν δ' αὐτοῦ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων, ὁ Ἠπειρωτικὸς λαὸς ἐξηναγκάσθη εἰς τὸ διάβημα τοῦτο ὅπως ἀποφύγῃ βέβαιον ὄλεθρον ἐλλείψει πάσης ἐγγυήσεως ἀσφαλιζούσης τὰ ἀνθρώπινα καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα. Ἡ Ἑλλὰς δὲν δικαιοῦται νὰ διαθέσῃ τὰ ἡμέτερα πράγματα. Ληξάσης τῆς προθεσμίας κατοχῆς, ὑπολείπεται νὰ ἐκκενώσῃ τὴν χώραν. Παρακαλῶ, κύριοι ἀντιπρόσωποι, ἐν ὀνόματι τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ διατάξητε τὰς στρατιωτ. δυνάμεις τῆς Ἀλβανίας νὰ ἀπόσχωσι πάσης εἰσβολῆς εἰς τὸ ἔδαφος ἐλευθέρου ἡμῶν κράτους, δηλῶν ὑμῖν ὅτι πᾶσαν τοιαύτην εἰσβολὴν θὰ χαρακτηρίσωμεν ἐχθρικὴν εἰσβολήν. Δεχθῆτε παρακαλῶ, κύριοι ἀντιπρόσωποι, διαβεβαίωσιν ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

(ὑπογρ.) Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἀργυρόκαστρον 7 Μαρτίου 1914

Ἠπειρωτικὴν ἀδελφότητα

Κάϊρον

Ἠπειρῶται! Ἡ καταδικασθεῖσα Ἤπειρος ἀποτελεῖ ἀπὸ χθὲς ἀνεξάρτητον Πολιτείαν. Ὁ Ἀγὼν ἠρχισε Παλαίομεν διὰ τὴν ὕπαρξιν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἠπείρου.

Σπεύσατε εἰς βοήθειαν τῆς ἀγωνιζομένης Πατρίδος. Οἱ νέοι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν Ἤπειρον. Πάντες στείλατε συνδρομάς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Προσωρ. Κυβερνήσεως

Γεώρ. Χριστ. Ζωγράφος

Τὰ μέλη

† Δρυϊνουπόλεως **Βασίλειος**
† Κορυτσᾶς **Γερμανὸς**
† Βελλᾶς καὶ Κονίτσης **Σπυρίδων**

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Κων)πολις, 5—Ὁ Ἐμβὲρ πασᾶς ἐνυμφεύθη σήμερον τὴν θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος Σολεϊμὰν ἐφένδη παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Οἰκογενείας καὶ τῶν τοῦ Δ. Σώματος.

Ἡ Ρωσσικὴ πρεσβεία προέβη εἰς διαβήματα παρὰ τῇ Πύλῃ ζητήσασα ὅπως παύσῃ ἡ ἀντιχριστιανικὴ προπαγάνδα ἡ ὁποία κινεῖται ὑπὸ τῶν πρακτόρων τοῦ Κομιτάτου εἰς τὰς ἀσιατικὰς ἐπαρχίας διὰ τῆς ἀνακλήσεως τῶν πρακτόρων τούτων.

Ὁ Γερμανὸς πρεσβευτὴς συνέστησεν εἰς τὴν Πύλην τὸν διορισμὸν ἑνὸς ξένου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐν τῇ ζώνῃ τῶν μεταρρυθμίσεων, ἥτις περιλαμβάνει τὴν Κιλικίαν, ἐζήτησε δὲ καὶ τὴν τροποποίησιν τῶν συνόρων ἧς γραμμῆς ταύτης, ἀπειλήσας νὰ συγκαλέσῃ τὸ ἐμπιστευτικὸν συμβούλιον, ἐὰν τὰ διαβήματά του ἔμενον ἀτελεσφόρητα.

—Ὁ θάνατος τοῦ Κιουτσοὺκ Σαὶτ Πασᾶ.

Ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ Κιουτσοὺκ Σαὶτ Πασσᾶ, ὅστις ἐπτάκις εἶχε χρηματίσει Μ. Βεζύρης τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας.

Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1909, μετὰ τὴν Ἀντεπανάστασιν προσεκλήθη ὡς Πρόεδρος τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως εἰς Ἅγ. Στέφανον ἵνα κηρύξῃ ἔκπτωτον τὸν πάλαι Κυρίόν του, Ἀβδοὺλ Χαμίτ.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΥΝΩΝ

Ὁ ἐν Λεμεσῷ γνωριμώτατος μηχανουργὸς κ. **Ζήνων Σκουριανίδης** προμηθεύει καὶ ἐγκαθιστᾷ ἀλεξικέραυνα νεωτάτων συστημάτων ἐξασφαλίζοντων πᾶσαν οἰκοδομὴν ἀπὸ τῶν κινδύνων κεραυνῶν, οἵτινες συχνὰ ἐπισκήπτουσι παρ' ἡμῖν, ἕνεκα τοῦ συχνοῦ ἠλεκτρικοῦ φορτισμοῦ τῆς μεσημβρινῆς ἀτμοσφαίρας τῆς νήσου.

Ὁ «Κύπρ. Φύλαξ» συνιστᾷ θερμῶς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ κ. Σκουριανίδου.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κύριε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ὑπὸ τὴν Ἐμπορικὴν Ἐπωνυμίαν

"ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΤΖΙΡΟΣ,,

πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν γνωστῶν ἀνὰ τὸ Παγκύπριον ἡμετέρων ἀρτοποιείων, ἀρτοπωλείων, ἀλευροποιείου, ἀλευροπωλείου, καὶ μακαρονοποιείου θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας της ὑπὸ τὴν αὐτὴν καὶ πρότερον ἐπωνυμίαν ὡς καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, διορισθείσης ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Λάρνακος διὰ Διατάγματος № 1)914 ἡμερ. 2 Φεβρουαρίου 1914 τῆς κ. Βασιλικῆς Κ. Μακρυγιάννη χήρας τοῦ μακαρίτου Κ. Μακρυγιάννη διαχειριστρίας τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ καταλαβούσης ἐν τῇ Ἑταιρείᾳ τὴν θέσιν τοῦ μακαρίτου συζύγου της Κ. Μακρυγιάννη.

Ἕκαστος τῶν κάτωθι ὑποφαινομένων συνεταίρων θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα διὰ τὰς ἐργασίας καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑταιρείας νὰ ὑπογράφῃ ποιούμενος χρῆσιν τῆς Ἐμπορικῆς Ἐπωνυμίας τῆς Ἑταιρείας.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θὰ λάβητε ὑπὸ σημείωσιν τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον μετὰ τῶν κάτωθι ὑπογραφῶν ἡμῶν καὶ θὰ ἐξακολουθήσητε περιβάλλοντες τὴν ἑταιρείαν ἡμῶν μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ πρότερον ἐμπιστοσύνης.

Ἐν Λάρνακι

τῇ 10) 23 Φεβρουαρίου 1914

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

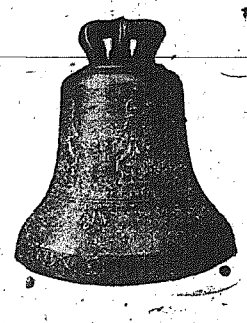
Βασιλικὴ Κ. Μακρυγιάννη
Δημήτριος Μακρυγιάννης
Σωκράτης Τζῆρος
Ἰωάννης Τζῆρος.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

Ι. Τ. ΛΟΪΖΙΔΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΛΟΓΗ ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΕΝΕΤΙΚΩΝ

Τὸ ἡμέτερον Κατάστημα ἐντὸς μικροῦ χρόνου ἠδυνήθη νὰ προμηθεύσῃ περὶ τοὺς 20 κώδωνας Ἐκκλησιαστικοὺς διαφόρου μεγέθους καὶ εἰς διαφόρους κοινότητας ἐν Κύπρῳ.

1) Εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἁγ. Παντελεήμονος.

2) Εἰς τὰς κοινότητας Κάρμη καὶ Βουνοῦ τῆς Ἐπαρ. Κηρυνείας.

3) Εἰς Γουδὶ Πάφου.

4) Εἰς Ὁδοῦ καὶ Ψεμματισμένου Λάρνακος.

5) Εἰς Μηλιὰν Ἀμμοχώστου.

6) Εἰς Κυρὰν καὶ Ἀννάγιαν Λευκωσίας.

Οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι κώδωνες ἂς χ ησιμεύσωσιν ὡς δείγματα διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ προμηθευθῶσι κώδωνας ἐκκλησιαστικοὺς κομψοὺς στερεοὺς καὶ ἀργυρηχους.

ΑΓΟΡΑ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΩΔΩΝΩΝ

Ἀγοράζομεν κώδωνας παλαιοὺς ἢ διερρηγμένους ὡς ὑλικὰ πρὸς 12 γρ. τὴν ὀκᾶν.

ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΙ

Τὸ Κατάστημά μας προμηθεύει **Πολυελαίους** ἀπὸ **κρύσταλλον** τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Βοημίας.

ΕΥΚΟΛΙΑΙ

Εἰς τὴν ὑπέροχον ποιότητα τῶν εἰδῶν τούτων προστίθενται αἱ εὐκολίαι ἃς παρέχομεν περὶ τὴν πληρωμὴν, ὥστε νὰ προτιμᾶται παρ' ὅλων τὸ ἡμέτερον κατάστημα.

Ἐν Λευκωσίᾳ.

Ι. Τ. ΛΟΪΖΙΔΗΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Νοσοκόμος, πεπειραμένη, εἴτε μὲ κλίσιν ὅπως μάθῃ τὴν συνήθη ἐργασίαν εἰς Κλινικήν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰατρῷ κ. Μοῦλλερ ἐν Λευκωσίᾳ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν καὶ μὲ κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν καὶ ὄχι πενταετίαν ὡς μέχρι τοῦδε, δηλ. κατὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ θὰ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ θ' ἀποσύρεται εἰς ἀκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὸν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας θὰ χάνῃ ὄχι 25 ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἀλλὰ μόνον 10 ο)ο· οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν θὰ πληρώνωνται εἰς ἀκέραιον καὶ ὄχι μὲ ἔκπτωσιν 5 ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν λογίζεται πρὸς τόκα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα θὰ ἀναλογῇ ἐκ ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ θὰ κεφαλαιοποιῆται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

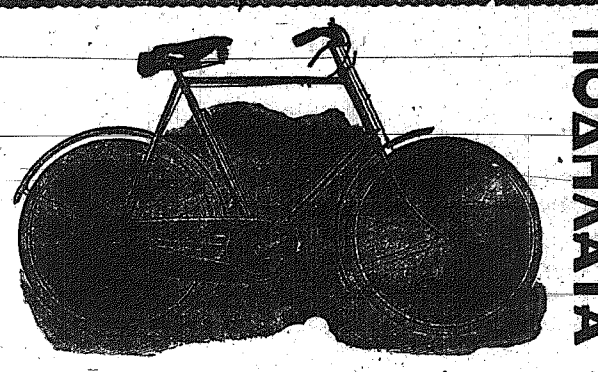
1 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἀρχομένου τοῦ τόκου μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταθέσεως.
2 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 3 μῆνας
3 ο)ο » » » » 6 » »
4 ο)ο » » » » 1 ἔτος
5 ο)ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερον

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐντῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς παντοχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ ΠΟΔΗΛΑΤΑ

ΔΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν προμηθεύω ποδήλατα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἐργοστασίων

RALEIGH, HOPPER κ.λ.π.

μὲ μηνιαίας δόσεις καὶ εὑρίσκομαι εἰς τὴν λίαν εὐάρεστον θέσιν νὰ βεβαιώσω διὰ τῆς πολυαρίθμου πελατείας μου ὅτι ταῦτα εἶνε τὰ ἄριστα πάντων.

Τοιαῦτα ποδήλατα προμηθεύω ἀντὶ τιμῆς ἀπὸ £5—10—0 μέχρι 12—10—0 μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις 10 σιλ.

Μετοχειρισμένα ποδήλατα προμηθεύω μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις 2 σιλ.

Οἱ κατοικοῦντες εἰς χωρία ἢ ἄλλας πόλεις δύνανται νὰ ὁρίσουν ἀντιπροσώπους ἐν Λευκωσίᾳ.

Διατελῶ κτλ.

ΔΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἐγχωρίων βαμβακερῶν, μεταξωτῶν καὶ λινῶν ὑφασμάτων.

Βαμβακερὰ χονδρύφαντα καὶ Καραβόπανα διαφόρων Νων.

Ποιότης, στερεότης, καλλιτεχνία ἀρίστη, ποικιλία ἐξαισία.

Μεταξωτὰ ὑφάσματα δι' ἀνδρικὰς ἐνδυμασίας ἐφάμιλλα πρὸς τὰ Εὐρωπαϊκά, βραβευθέντα διὰ τοῦ πρώτου βραβείου ἐν τῇ τελευταίᾳ Ἐπαρχιακῇ Ἐκθέσει Κηρυνείας.

Ἡ ἀξία τῶν ὑφασμάτων τούτων διαπιστοῦται ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῶν ζητήσεως ἐξ ἁπάσης τῆς Κύπρου ὡς καὶ ἐκ τῶν διαφόρων μεγάλων Κέντρων τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἰδιαίτερον παράρτημα ἐξαγωγῆς ἐσπεριδοειδῶν κ.λ.π.

Ἀντιπροσωπεῖαι, προμήθειαι κ.λ.π.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ. 38	— 40
Κριθὴ	»	» 18 — 20
Βρόμη	»	» 14 —15
Ὄροβος	»	» 38 — 40
Ἄνισον ἢ ὀκᾶ	»